

บทเจริญพระพุทธรูป

เพื่อความเป็นสิริมงคล

มหาเถรสมาคม สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ

พระศรีศากยวาทายะ
ประณามพุทธมณฑลสุพรรณบุรี

บทเจริญพระพุทธรูป

เพื่อความเป็นสิริมงคล

วันอังคารที่ ๑๑ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๖๔

สำนักเลขาธิการมหาเถรสมาคม

สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ

จัดพิมพ์

บทเจริญพระพุทธมนต์
เพื่อความเป็นสิริมงคล
สำนักเลขาธิการมหาเถรสมาคม
สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ
จัดพิมพ์

รวบรวม/เรียบเรียง นายธณัฐฐา ฐาปนະสุต
นักวิชาการศาสนาชำนาญการ
สำนักเลขาธิการมหาเถรสมาคม

พิมพ์ที่ โรงพิมพ์สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ
๓๓๔ - ๓๓๖ ถนนบำรุงเมือง เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย กรุงเทพฯ ๑๐๑๐๐
โทร. ๐ ๒๒๒๓ ๓๓๕๑, ๐ ๒๒๒๓ ๕๕๔๘ โทรสาร ๐ ๒๖๒๑ ๒๙๑๐
นายสาโรจน์ กาลศิริศิลป์
ผู้จัดการโรงพิมพ์สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ
ผู้พิมพ์/โฆษณา

สารบัญ

หน้า

มติมหาเถรสมาคม มติที่ พิเศษ ๔/๒๕๖๔

๑. บทชุมนุมเทวดา	๑
๒. บทนอบน้อมพระผู้มีพระภาคเจ้า	๓
๓. บทพระไตรสรณคมน์	๓
๔. บทนมการลิตทิกาถา (สัมพุทเธฯ)	๔
๕. บทนมการลิตทิกาถา (โย จักขุมาฯ)	๖
๖. บทนโมการอัฐฐกคาถา	๙
๗. บทมงคลสูตร	๑๐
๘. บทรัตนสูตร	๑๔
๙. บทกรณียเมตตสูตร	๒๓
๑๐. บทขันธปริตร	๒๖
๑๑. บทวิภูฏกปริตร	๒๘
๑๒. บทอนุสสรณปาฐะ	๓๐
๑๓. บทอาฏานาฎิยปริตร	๓๒
๑๔. บทโพชฌังคปริตร	๓๕
๑๕. บทสัkkัถ์วา	๓๘
๑๖. บทนัตถิ เม	๔๐

	หน้า
๑๗. บทยังกัญจิ	๑๗
๑๘. บทรัตนัตตยัปปภาวาทิยาจนคาถา	๔๒
๑๙. บทสุขาทิยาจนคาถา	๔๔
๒๐. บทเทวดาอุยโยชนคาถา	๔๗
๒๑. บทคาถาไลโควิต	๔๙
๒๒. บทปัจฉิมคาถา	๕๐

มติมหาเถรสมาคม

ครั้งที่ พิเศษ ๔/๒๕๖๔

สำนักเลขาธิการมหาเถรสมาคม

มติที่

พิเศษ ๔/๒๕๖๔

เรื่อง การเจริญพระพุทธมนต์บทรตนสูตร

สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ พศ ๐๐๐๖/๓๔๘๐ ลงวันที่ ๕ พฤษภาคม ๒๕๖๔ แจ้งว่า ตามที่ได้มีการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID - 19) ระลอกใหม่ ได้แพร่ขยายออกไปเป็นวงกว้าง แพร่กระจายออกไปในหลายพื้นที่ของประเทศอย่างรวดเร็ว ทำให้มีผู้ติดเชื้อสะสม และผู้ติดเชื้อรายใหม่ เพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมาก และได้มีผู้เสียชีวิตจากการติดเชื้อมีแนวโน้มจะเพิ่มจำนวนมากขึ้น ทำให้เกิดผลกระทบต่อคณะสงฆ์และพุทธศาสนิกชน ทั้งทางด้านจิตใจและความเป็นอยู่ กอปรกับรัฐบาลได้ประกาศข้อกำหนดให้ทุกคนปฏิบัติตามมาตรการควบคุมและป้องกันการแพร่ระบาดของ โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID - 19) อย่างเคร่งครัด

สมัยพุทธกาล การระบาดของโรคก็เคยปรากฏ องค์พระสัมมาสัมพุทธเจ้า ทรงให้สาวกมนต์บทรตนสูตร เพื่อขจัดปัดเป่าโรคร้ายและอุปัทวันตรายทั้งมวลให้ประชาชนปลอดภัยจากโรคระบาด ซึ่งสอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID - 19) ได้ขยายไปในวงกว้าง สร้างความตื่นตระหนกต่อประชาชนทุกเพศทุกวัย ดังนั้น เพื่อเป็นขวัญและกำลังใจแก่ประชาชน และความเป็นสิริมงคลต่อประเทศ ประชาชนมีขวัญกำลังใจมีสติในการใช้ชีวิตประจำวันให้ปลอดภัยจากการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID - 19) จึงเห็นควรให้วัดที่วราชอาณาจักร และวัดไทยในต่างประเทศ อัญเชิญบทรตนสูตรมาเจริญพระพุทธมนต์ โดยดำเนินการ ดังนี้

๑. กำหนดเจริญพระพุทธมนต์ขึ้นในวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๖๔ เวลา ๑๗.๐๐ น. เป็นต้นไป โดยให้วัดดำเนินการ ดังนี้

๑.๑ ส่วนกลาง (กรุงเทพมหานคร) กำหนดให้วัดที่มีการถ่ายทอดสด ประกอบด้วย

- วัดราชบพิธสถิตมหาสีมาราม เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร
- วัดไตรมิตรวิทยาราม เขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร
- วัดพระเชตุพนวิมลมังคลาราม เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร

- ๑.๒ ส่วนภูมิภาค กำหนดให้วัดในนามเขตปกครองหนต่าง ๆ ที่มีการถ่ายทอดสด ประกอบด้วย
- เขตปกครองหนกลาง ณ วัดพนัญเชิง อำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
 - เขตปกครองหนเหนือ ณ วัดพระสิงห์ อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่
 - เขตปกครองหนตะวันออก ณ วัดพระธาตุเชิงชุม อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร
 - เขตปกครองหนใต้ ณ วัดกะพังสุรินทร์ อำเภอเมืองตรัง จังหวัดตรัง
- ๑.๓ ให้วัดทุกวัดทั่วประเทศประกอบพิธีเจริญพระพุทธมนต์ ตามวัน เวลา ที่กำหนด ข้อ ๑

โดยพร้อมเพรียงกัน

- ๑.๔ วัดไทยในต่างประเทศ ให้พิจารณาดำเนินการตามความเหมาะสม

๒. หลังจากวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๖๔ ให้วัดทุกวัดทั่วประเทศ สวดบทมนสูตรหลังจากทำวัตรเย็นทุกวัน จนกว่าสถานการณ์จะคลี่คลาย

๓. การจัดที่นั่งของพระภิกษุ สามเณร ที่ร่วมพิธีเจริญพระพุทธมนต์ให้ปฏิบัติตามมาตรการควบคุมและป้องกันการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID - 19) ตามประกาศของรัฐบาล หรือข้อแนะนำของกระทรวงสาธารณสุข หรือตามคณะกรรมการควบคุมโรคติดต่อจังหวัดในพื้นที่นั้น ๆ กำหนดอย่างเคร่งครัด

๔. ให้สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติจัดพิมพ์หนังสือบทมนสูตร ตามที่มหาเถรสมาคมกำหนดจำนวน ๑๐,๐๐๐ เล่ม

เนื่องจากเป็นเรื่องสำคัญและเร่งด่วน สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ จึงขออนุญาตเสนอเป็นมติเวียนเพื่อขอความเห็นชอบ

สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติได้ทำหนังสือเวียนขออนุมัติกรรมการมหาเถรสมาคมเป็นรายรูปแล้วแต่ละรูปไม่มีความเห็นเป็นอย่างอื่น และมีมติเห็นชอบตามที่เสนอ

(นายณรงค์ ทรงอารมณ์)

ผู้อำนวยการสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ

เลขาธิการมหาเถรสมาคม

บทชุมนุมเทวดา

บทชุมนุมเทวดา คือ การเชิญเทวดามาประชุมฟัง พระปริตรที่จะสวด และแสดงน้ำใจไมตรีจิต หวังให้เทวดามีความสุขปราศจากทุกข์ และขอให้เทวดาคຸ້ມครองให้มนุษย์พ้นภัย เหล่าเทวดาทຶ່ງหลายชอบฟังธรรม ดังที่พระพุทธองค์เสด็จไปโปรดพุทธมารดาที่เทวดาภูมิชั้นดาวดึงส์ มีเทวดาในหมื่นจักรวาลมานຶ່ງฟังธรรมของพระพุทธองค์แม้ในวันธรรมสวนะ (วันพระก็มีการฟังธรรมอยู่ตลอด)

สระรัชชัง สะเสนัง สะพันรุง นะรินทัง,
ปะริตตานุภาโว สะทา รักชะตุติ,
ผะริตฺวานะ เมตตัง สะเมตตา ภาทันทา,
อะวิกขิตตะจิตตา ปะริตตัง ภาณันตุ ฯ
สะมันตา จักกะวาฬะสุตฺตํราคัจฉิตฺตุ เทวะตา,
สัทธัมมัง มุนิราชัสสะสุณันตุ สักคะโมกชะทัง,
สักเค กาเม จะ รูเป คิริลិชะระตะณฺเฏ จันตะลิกเข วิมานะ,
ทีเปรัฏฐะ จะ คาเม ตะรุวะนะคะหะเน เคหะวัตถุมหิ เขตเต,
ภุมมา จายันตุ เทวา ชะละละละวิสะเม ยักชะคັນธัพพะนาคา,
ติฏฐันตา สันติเก ยัง มุนิวะระวะจะนังสาธะโว เม สุณันตุ ฯ
ธัมมัสสะวะนะกาโลอะยัมภะทันทา,
ธัมมัสสะวะนะกาโลอะยัมภะทันทา,
ธัมมัสสะวะนะกาโลอะยัมภะทันทา ฯ

คำแปล

ท่านผู้เจริญทั้งหลาย ผู้มีเมตตาจงแผ่เมตริจิต ด้วยคิดว่า
ขออานุภาพพระปริตร จงรักษาพระราชอาชฎาผู้ทรงเป็นเจ้าของนคร
พร้อมด้วยราชสมบัติ พร้อมด้วยพระราชวงศ์ พร้อมด้วยเสนามาตย์
แล้วอย่ามีจิตฟุ้งซ่าน ตั้งใจสวดพระปริตร

เทพยดาในรอบจักรวาลทั้งหลาย จงมาประชุมพร้อมกัน
ในที่นี้ จงฟังซึ่งพระสัทธรรม อันให้สรวรรค์และพระนิพพาน
ของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าผู้ทรงเป็นเจ้าของมุนี

ขอเชิญเหล่าเทพเจ้าซึ่งสถิตอยู่ในสรวรรค์ ชั้นกามภพก็ดี
รูปภพก็ดี และภุมมเทวดา ซึ่งสถิตอยู่ในวิมานหรือยอดภูเขา และ
หุบผาในอากาศ ในเกาะ ในแวนแคว้น ในบ้าน ในต้นพฤกษา และ
ป่าช้ฎ ในเรือนและในไร่นาก็ดี และยักษ์คนธรรพ์นาค ซึ่งสถิต
อยู่ในน้ำ บนบกและที่อันไม่เรียบบราบก็ดี อันอยู่ในที่ไกลเคียง
จงมาประชุมพร้อมกันในที่นี้ คำใดเป็นของพระมุนี ท่านสาธุชน
ทั้งหลายจงสดับคำข้าพเจ้านั้น

ดูก่อนท่านผู้เจริญทั้งหลาย กาลนี้เป็นกาลฟังธรรม

ดูก่อนท่านผู้เจริญทั้งหลาย กาลนี้เป็นกาลฟังธรรม

ดูก่อนท่านผู้เจริญทั้งหลาย กาลนี้เป็นกาลฟังธรรม ฯ

บทนอบน้อมพระผู้มีพระภาคเจ้า

นะโมตัสสะ ภาคะวะโต อระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ ฯ
นะโมตัสสะ ภาคะวะโต อระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ ฯ
นะโมตัสสะ ภาคะวะโต อระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ ฯ

คำแปล

ขอนอบน้อมแด่พระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์นั้น ซึ่งทรงเป็น
ผู้ไกลจากกิเลส ตรัสรู้ชอบด้วยพระองค์เอง ฯ (ว่า ๓ จบ)

บทพระไตรสรณคมน์

บทพระไตรสรณคมน์นี้ เป็นบทเกี่ยวกับการถึงพระรัตนตรัย
คือ พระพุทฺธ พระธรรม และพระสงฆ์ ว่าเป็นที่พึ่งที่ระลึก

	พุทฺธัง	สระระณัง	คัจฉามิ
	ธัมมัง	สระระณัง	คัจฉามิ
	สังฆัง	สระระณัง	คัจฉามิ ฯ
ทุติยัมปิ	พุทฺธัง	สระระณัง	คัจฉามิ
ทุติยัมปิ	ธัมมัง	สระระณัง	คัจฉามิ
ทุติยัมปิ	สังฆัง	สระระณัง	คัจฉามิ ฯ
ตติยัมปิ	พุทฺธัง	สระระณัง	คัจฉามิ
ตติยัมปิ	ธัมมัง	สระระณัง	คัจฉามิ
ตติยัมปิ	สังฆัง	สระระณัง	คัจฉามิ ฯ

คำแปล

ข้าพเจ้าขอถึงพระพุทธเจ้า ว่าทรงเป็นที่พึ่ง
ข้าพเจ้าขอถึงพระธรรม ว่าเป็นที่พึ่ง
ข้าพเจ้าขอถึงพระสงฆ์ ว่าเป็นที่พึ่ง
แม่วาระที่ ๒ ข้าพเจ้าขอถึงพระพุทธเจ้า ว่าทรงเป็นที่พึ่ง
ข้าพเจ้าขอถึงพระธรรม ว่าเป็นที่พึ่ง
ข้าพเจ้าขอถึงพระสงฆ์ ว่าเป็นที่พึ่ง
แม่วาระที่ ๓ ข้าพเจ้าขอถึงพระพุทธเจ้า ว่าทรงเป็นที่พึ่ง
ข้าพเจ้าขอถึงพระธรรม ว่าเป็นที่พึ่ง
ข้าพเจ้าขอถึงพระสงฆ์ ว่าเป็นที่พึ่ง

บทนมการสิทธิคาถา (สัมพุทเธ)

บทนมัสการพระพุทธเจ้าทั้งหลายในอดีตเป็นบทนมัสการเก่า
ที่พระสงฆ์ใช้เจริญมาตั้งแต่สมัยกรุงศรีอยุธยา

สัมพุทเธ อัญฐะวีสังญะ	ท้าวทะสังญะ สะหัสสะเก
ปัญจะสะตะสะหัสสานิ	นะมามิ สิระสา อะหัง
เตสังธัมมัญจะ สังขัญจะ	อาทะเรนะ นะมามิหัง
นะมะการานุกาเวนะ	หันต์วา สัพเพ อุปัททะเว
อะเนกา อันตะรายาปี	วินัสสันตุ อะเสสะโต ฯ

สัมพุทธะปัญจะปัญญาสัจจะ จะตฺวิสะติสะหังสะเก
 ทะสะสะตะสะหังสะธานี นะมามิ สิระสา อะหัง
 เตสังธัมมัญจะ สังขัญจะ อาทะเรนะ นะมามิหัง
 นะมะการานุภาเวนะ หันต์วา สัพเพ อุปัททะเว
 อะเนกา อันตะรายาปิ วินัสสันตุ อะเสสะโต ฯ

สัมพุทธะนะวุตตะระสะเต อัญจะจัตตาหิสะสะหังสะเก
 วิสะติสะตะสะหังสะธานี นะมามิ สิระสา อะหัง
 เตสังธัมมัญจะ สังขัญจะ อาทะเรนะ นะมามิหัง
 นะมะการานุภาเวนะ หันต์วา สัพเพ อุปัททะเว
 อะเนกา อันตะรายาปิ วินัสสันตุ อะเสสะโต ฯ

คำแปล

ข้าพเจ้าขออนอบน้อมพระพุทธเจ้า ๕๑๒,๐๒๘ พระองค์
 ด้วยเศียรเกล้า ขออนอบน้อมพระธรรมด้วย พระสงฆ์ด้วย
 ของพระพุทธเจ้าเหล่านั้นด้วยความเคารพ ด้วยอานุภาพแห่ง
 การกระทำความนอบน้อมจงจัดเสียซึ่งสิ่งอันไม่เป็นมงคลทั้งปวง
 และอันตรายทั้งหลายเป็นอเนก จงพินาศไปสิ้น

ข้าพเจ้าขออนอบน้อมพระพุทธเจ้า ๑,๐๒๔,๐๕๕ พระองค์
 ด้วยเศียรเกล้า ขออนอบน้อมพระธรรมด้วย พระสงฆ์ด้วย ของ
 พระพุทธเจ้าเหล่านั้นด้วยความเคารพ ด้วยอานุภาพแห่งการกระทำ

ความนอบน้อมจงขจัดเสียซึ่งสิ่งอันไม่เป็นมงคลทั้งปวง และอันตราย
ทั้งหลายเป็นอเนก จงพินาศไปสิ้น

ข้าพเจ้าขอนอบน้อมพระพุทธเจ้า ๒,๐๔๘,๑๐๙ พระองค์
ด้วยเศียรเกล้า ขอนอบน้อมพระธรรมด้วย พระสงฆ์ด้วย ของ
พระพุทธเจ้าเหล่านั้นด้วยความเคารพ ด้วยอานุภาพแห่งการกระทำ
ความนอบน้อมจงขจัดเสียซึ่งสิ่งอันไม่เป็นมงคลทั้งปวง และอันตราย
ทั้งหลายเป็นอเนก จงพินาศไปสิ้น เทอญ ฯ

บทนมการสิทธิคาถา (โย จักขุมาฯ)

คาถานมัสการพระรัตนตรัย เพื่อให้สำเร็จในสิ่งปรารถนา

โย จักขุมา โมหะมะลาปะกัฏฐุ

สามัง วะ พุทโธ สุคะโต วิมุตโต

มารัสสะ ปาสา วินิโมจะยันโต

ปาเปสิ เขมมัง ชะนะตัง วิเนยยัง ฯ

พุทัง ะรันตัง สิระสา นะ मामิ

โลกัสสะ นาถัญจะ วินายะกัญจะ

ตันเตชะสา เต ชะยะสิทธิ โหตุ

สัพพันตะรายา จะ วินาสะเมนตุ ฯ

ธัมโม ะโซ โย ะ วิยะ ตัสสะ สัตถุ

ทัสเสติ โลกัสสะ วิสุทธีมคคัง
นียยานิโก ฐัมมะธรรสสะ ธารี
สาตาวะโห สันติกะโร สุฉินโณ ฯ
ฐัมมัง วัชรันตัง สิริระสา นะมามิ
โมหัพปะทาลัง อุปะสันตะทาหัง
ตันเตชะสา เต ชะยะสิทธิ โหตุ
สัพพันตะรายา จะ วินาสะเมนตุ ฯ

สัทฐัมมะเสนา สุคะตานุกโค โย
โลกัสสะ ปาปุปะกิเลสเสเขตตา
สันโต สะยัง สันตินิโยชะโก จะ
สัรวากขาตะฐัมมังวิทัง กะโรติ ฯ
สังฆัง วัชรันตัง สิริระสา นะมามิ
พุทธานุพุทธัง สมะเสีละทิฏฐัง
ตันเตชะสา เต ชะยะสิทธิ โหตุ
สัพพันตะรายา จะ วินาสะเมนตุ ฯ

คำแปล

พระพุทธเจ้าพระองค์ใด มีพระปัญญาจักขุ ทรงขจัดมลทิน คือ โมหะได้แล้ว ตรัสรู้เป็นพระพุทธเจ้าโดยพระองค์เอง เสด็จไปตี หลุดพ้นอย่างประเสริฐแล้ว ทรงเครื่องหมู่ชนที่สามารถแนะนำให้ได้ ให้พ้นจากบ่วงมาร นำมาให้ซึ่งความเกษมด้วย ข้าพเจ้าขอน้อม นมัสการพระพุทธเจ้าผู้ทรงเป็นผู้ประเสริฐพระองค์นั้น ผู้ทรงเป็นที่พึ่ง และทรงเป็นผู้นำชาวโลก ด้วยเดชพระพุทธเจ้าพระองค์นั้น ขอท่าน จงประสพชัยชนะและขออันตรายทั้งปวงจงพินาศไป ฯ

พระธรรมใด เป็นประหนึ่งธงชัยของพระศาสดาพระองค์นั้น ชี้ทางแห่งความบริสุทธิ์แก่โลก นำหมู่สัตว์ก้าวข้ามยุคเข็ญ คัมภรอน ชนผู้ประพฤติธรรม ผู้ประพฤตินี้แล้ว ย่อมนำความสงบสุขมาให้ ข้าพเจ้าขอน้อมนมัสการพระธรรมอันประเสริฐนั้น อันทำลายเสีย ซึ่งโมหะ ระวังความเร่าร้อนลงเสียได้ ด้วยเดชพระธรรมนั้น ขอท่าน จงประสพชัยชนะและขออันตรายทั้งปวงจงพินาศไป ฯ

พระสงฆ์หมู่ใด เป็นกำลังประกาศพระสัทธรรม ดำเนินชีวิต ตามแบบอย่างพระบรมศาสดาผู้เสด็จไปดีแล้ว ผจญเสียซึ่งอุปกิเลส อันลามกของโลก เป็นผู้สงบเองด้วย ทั้งยังสามารถแนะนำผู้อื่นให้ เข้าถึงความสงบได้ด้วย เผยแผ่พระธรรมที่พระบรมศาสดาประกาศดี แล้วให้มีผู้รู้ตาม ข้าพเจ้าขอน้อมนมัสการพระสงฆ์ผู้ประเสริฐนั้น ผู้ตรัสรู้ตามพระพุทธเจ้า มีศีลและทิวฐิเสมอกัน ด้วยเดชพระสงฆ์นั้น ขอท่านจงประสพชัยชนะ และขออันตรายทั้งปวงจงพินาศไปเทอญ ฯ

บทนโมการอัญฐกคาถา

บทนอบน้อมพระรัตนตรัย เพื่อเกิดเดชาานุภาพ ในการ
เจริญพระพุทฺธมนต์

นะโม อะระหะโต สัมมา-	สัมพุทฺธัสสะ มะเหลิโน
นะโม อุตตะมะธัมมัสสะ	สรวักขาตัสเสวะ เตนิระ
นะโม มหาสังฆัสสาปิ	วิสุทฺธะสีละทิกฺกุณฺโณ
นะโม โอมัตถยารทัสสะ	ระตะนัตตะยัสสะ สาธุกัง
นะโม โอมะกาตัตตัสสะ	ตัสสะ วัตถุตตะยัสสะปิ
นะโมการปปะภาเวนะ	วิคัจฉันตุ อุปัททวา
นะโมการานุกาเวนะ	สุวัตถิ โหตุ สัพพะทา
นะโมการัสสะ เตเชนะ	วิริมहि โหมิ เตชะวา ฯ

คำแปล

ขอนอบน้อม แต่พระผู้มีพระภาคอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้า
ผู้ทรงแสวงหาประโยชน์อันยิ่งใหญ่

ขอนอบน้อม แต่พระธรรมอันสูงสุดในพระศาสนา นี้ ที่พระ
ผู้มีพระภาคเจ้าตรัสไว้ดีแล้ว

ขอนอบน้อม แต่พระสงฆ์หมู่ใหญ่ ผู้มีศีลและทิกฺกุณฺโณอันงดงาม
การนอบน้อม แต่พระรัตนตรัยที่ปรารภแล้วว่าโอม ขอจง
สำเร็จประโยชน์

ขอนอบน้อม แม้วัตถุทั้งสามอันล่องพ้นโทษต่ำช้านั้น

ด้วยการประกาศการกระทำความนอบน้อม ขอสิ่งที่ไม่เป็น
มงคลทั้งหลายจงบาราาศไป

ด้วยอานุภาพแห่งการกระทำความนอบน้อม ขอความสุข
สวัสดีจงมีทุกเมื่อ ด้วยเดชแห่งการกระทำความนอบน้อม ขอข้าพเจ้า
จงเป็นผู้มีเดชในการประกอบมงคลพิธีเถิด ฯ

บทมงคลสูตร

มงคลสูตร เป็นพระสูตรว่าด้วยมงคลแห่งชีวิต การนำมงคลสูตร
มาสวด ก็เพื่อจะทำให้มงคลต่างๆ ตามที่ปรากฏในพระสูตร เกิดขึ้น
กับชีวิต ต้องจากนั้น มงคลสูตร ยังมีอานุภาพในการป้องกันภัย
อันตรายอันจะเกิดจากความไม่เที่ยงธรรม ของเหล่าคนพาลสันดาน
หยาบทั้งหลาย ในงานทำบุญโดยทั่วไป พระสงฆ์นิยมสวดมงคลสูตร
พร้อมกับเจ้าภาพจุดเทียนมงคล อันแสดงถึงความส่องสว่าง รุ่งเรือง
แห่งมงคลในชีวิต การสวดมงคลสูตรก่อนสูตรอื่นทั้งหมด เป็นการ
แนะนำผู้ฟังว่า ผู้ที่จะดำเนินชีวิตตามหลักมงคลทั้ง ๓๘ ประการ
ตามที่พระพุทธองค์ทรงสั่งสอนนั้นเป็นชีวิตที่มีมงคล ชีวิตเช่นนี้
ไม่จำเป็นต้องไปแสวงหามงคลภายนอกจากที่ไหน เพราะเป็นชีวิต
ที่มีมงคลอยู่ในตัวแล้ว และหากทำได้ก็จะปราศจากทุกข์โศกโรคภัย
ในการดำเนินชีวิตและถึงความพ้นทุกข์ได้ในที่สุด

พะหุเทวา มนะสุสา จะ
อากังขะมานาโสถถานัง

อะเสวะนา จะ พาลานัง
ปฺชชา จะ ปุชเชนียานัง
ปะฏฐิรุปะเทสะวาโส จะ
อັตตะสัมมาปะณิธิ จะ
พาหุสัจจัญจะ ลิปปัญจะ
สุภาสิตา จะ ยา วาจา
มาตาปัตตูปุฏฐานัง
อะนากุลลา จะ กัมมันตา
ทานัญจะ รัมมะจะริยา จะ
อะนะวัชชานิ กัมมานิ
อาระตี วิระตี ปาปา
อัปะปะมาโท จะ รัมเมสุ
การะโว จะ นิวาโต จะ
กาเลนะ รัมมัสสะวะนัง
ขันตี จะ โสวะจัสสะตา
กาเลนะ รัมมะสากัจฉา
ตะโป จะ พรัหมะจะริยัญจะ
นิพพานะสัจฉิกิริยา จะ

มังคะลานิ อะจินตะยุง
พรัหฺมิ มังคะละมุตตะมัง ฯ

ปັນชิตานัญจะ เสวะนา
เอตัมมังคะละมุตตะมัง ฯ
ปุพเพ จะ กะตะปุญญะตา
เอตัมมังคะละมุตตะมัง ฯ
วินะโย จะ สุสิกขิโต
เอตัมมังคะละมุตตะมัง ฯ
ปุตตะทารัสสะ สังคะโห
เอตัมมังคะละมุตตะมัง ฯ
ญูตะกานัญจะ สังคะโห
เอตัมมังคะละมุตตะมัง ฯ
มัชชะปาณา จะ สัญญะโม
เอตัมมังคะละมุตตะมัง ฯ
สันตฺตฺฐึ จะ กะตัญญูตา
เอตัมมังคะละมุตตะมัง ฯ
สะมะณานัญจะ ทัสสะนัง
เอตัมมังคะละมุตตะมัง ฯ
อะริยะสัจจานะ ทัสสะนัง
เอตัมมังคะละมุตตะมัง ฯ

พญูฐิสสะ โลกะธัมเมหิ
อะโสกัง วิระชัง เขมัง
เอตาทิสานิ กัตถวานะ
สัพพัตถะ โสตถิงคัจฉันติ

จิตตัง ยัสสะ นะ กัมปะติ
เอตัมมังคะละมุตตะมัง ฯ
สัพพัตถะมะปะราชาธา
ตันเตสสัง มังคะละมุตตะมันติ ฯ

คำแปล

เทวดาได้กราบทูลถามพระผู้มีพระภาคเจ้า ด้วยคาถาว่า

เทวดาและมนุษย์เป็นอันมาก ต่างก็หวังความสุขสวัสดิ์ จึงได้พากันคิดเรื่องมงคล เหตุให้ถึงความเจริญทั้งหลาย ขอพระองค์โปรดตรัสมงคลอันสูงสุดเถิด ฯ

พระผู้มีพระภาคเจ้าได้ตรัสสิ่งที่เป็นมงคลตอบว่า

การไม่คบคนพาลทั้งหลาย ๑ การคบบัณฑิตทั้งหลาย ๑ การบูชาผู้ที่ควรบูชา ๑ ทั้ง ๓ ประการนี้ เป็นมงคลสูงสุด ฯ

การอยู่ถิ่นที่เหมาะสม ๑ ความมีบุญที่ได้ทำไว้ในกาลก่อน ๑ การวางตัวเหมาะสมชอบธรรม ๑ ทั้ง ๓ ประการนี้ เป็นมงคลสูงสุด ฯ

ความเป็นผู้มีการศึกษาเล่าเรียนมามาก ๑ ความเป็นผู้มีศิลปะวิทยา ๑ ความเป็นผู้มีระเบียบวินัยที่ได้รับการอบรมมาดี ๑ การพูดจาปราศรัยดี ๑ ทั้ง ๔ ประการนี้ เป็นมงคลสูงสุด ฯ

การเลี้ยงดูบิดามารดา ๑ การสงเคราะห์บุตร ๑ การสงเคราะห์ภรรยา ๑ การทำงานไม่คั่งค้าง ๑ ทั้ง ๔ ประการนี้ เป็นมงคลสูงสุด ฯ

การให้ทาน ๑ การประพฤติตามหลักธรรม ๑ การสงเคราะห์ญาติทั้งหลาย ๑ การทำงานที่ปราศจากโทษ ๑ ทั้ง ๔ ประการนี้เป็นมงคลสูงสุด ฯ

การงดเว้นจากความชั่ว ๑ การบังคับตนจากการดื่มน้ำเมา ๑ ความไม่ประมาทในธรรมทั้งหลาย ๑ ทั้ง ๓ ประการนี้เป็นมงคลสูงสุด

การมีความเคารพ ๑ การมีความอ่อนน้อมถ่อมตน ๑ การมีความสันโดษ ๑ การมีความกตัญญู ๑ การฟังธรรมตามกาล ๑ ทั้ง ๕ ประการนี้เป็นมงคลสูงสุด ฯ

ความอดทน ๑ ความเป็นผู้ว่านอนสอนง่าย ๑ การพบเห็นสมณะ ๑ การสนทนาธรรมตามกาล ๑ ทั้ง ๔ ประการนี้เป็นมงคลสูงสุด ฯ

การมีความเพียรเป็นเครื่องเผากิเลส ๑ การประพฤติพรหมจรรย์ ๑ การเห็นอริยสัจทั้งหลาย ๑ การทำพระนิพพานให้แจ้ง ๑ ทั้ง ๔ ประการนี้เป็นมงคลสูงสุด ฯ

ผู้ที่มีจิตถูกโลกธรรมกระทบแล้วไม่หวั่นไหว ๑ จิตไม่มีความโศกเศร้า ๑ ตัดหมดอหิงสาคือกิเลส ๑ จิตถึงความปลอดโปร่งคือ ปลอดจากกิเลสทั้งปวง ๑ ทั้ง ๔ ประการนี้เป็นมงคลสูงสุด ฯ

เทวดาและมนุษย์ทั้งหลาย พากันปฏิบัติตามมงคลอันเป็นเหตุนำไปสู่ความเจริญนี้แล้ว จะเป็นผู้ไม่แพ้ข้าศึกทุกหมู่เหล่าย่อมถึงความสุขสวัสดิ์ในที่ทุกสถาน นี้เป็นมงคลอันสูงสุดของเทวดาและมนุษย์ทั้งหลาย

บทรัตนสูตร

รัตนสูตร เป็นพระสูตรที่พระอานนท์เรียนจากพระพุทธองค์โดยตรง เพื่อใช้สวดขจัดปัดเป่าภัยพิบัติที่เกิดกับชาวกรุงเวสาลี พระพุทธองค์ทรงแนะนำให้พระเถระอัครคุณของพระรัตนะ คือ พุทธรัตนะ ธรรมรัตนะ สังฆรัตนะ ทำสักกิริยาให้เกิดเป็นอานุภาพขจัดปัดเป่าภัยพิบัติทั้งหลาย เนื้อความรัตนสูตรก่อนแรก เริ่มต้นด้วยการแนะนำให้เหล่าภุตทั้งหลาย ได้อนุโมทนาบุญกุศลที่หมู่มนุษย์อุทิศให้ และเมื่ออนุโมทนาแล้วขอให้เกิดความเมตตา ทำการรักษามนุษย์ทั้งหลาย เนื้อความท่านต่อมา เป็นการอัครคุณพระรัตนตรัย เป็นสังฆวาจา ให้เกิดความสวัสดิ ส่วนก่อนสุดท้าย เป็นคำกล่าวของท้าวสักกะที่ผูกขึ้นเป็นคาถาพรรณนาคุณพระรัตนตรัยเป็นสังฆวาจา ให้เกิดความสวัสดิ ภายหลังได้กลายเป็นแบบอย่างในการทำน้ำพระพุทธรมนต์สำหรับพระสงฆ์สาวก ต่อมาจนถึงปัจจุบัน ทุกครั้งที่มีการทำน้ำพระพุทธรมนต์จะต้องสวดรัตนสูตร

ด้วยอานุภาพแห่งรัตนสูตรนี้ แม้กรุงเวสาลีจะเกิดภัยพิบัติอย่างร้ายแรง ผู้คนอดอยากล้มตายเป็นจำนวนมาก ชากศพถูกทิ้งเกลื่อนนคร ภูตผีปีศาจทำอันตรายแก่หมู่มนุษย์ โรคระบาดเกิดขึ้นแพร่กระจายไปทั่ว ผู้คนล้มตายเหลือที่จะนับได้ เมื่อพระพุทธองค์ทรงรับสั่งให้พระอานนท์สวดรัตนสูตร และประพรมน้ำพระพุทธรมนต์ ภัยพิบัติร้ายแรงเช่นนี้ก็ยั้งระงับลงได้อย่างฉับพลัน จุดประสงค์ของการสวดรัตนสูตรก็เพื่อเป็นการขจัดภัยทั้ง ๓ ประการ ตามที่ปรากฏ

อยู่ในพระสูตร คือ ข้าวยากหมากแพง (ทุพภิกขภัย) ๑ ภูตผีปีศาจทำ
อันตราย (อะมะนุสสะภัย) ๑ โรคภัยไข้เจ็บ (โรคะภัย) ๑
ให้อันตรธานไป

ยานีระ ภูตานิ สะมาคะตานิ

ภุมมานิ วา ยานิวะ อันตะลิกเข
สัพเพ วะ ภูตา สุมะนา ภาวันตุ
อะโถปิ สักกัจจะ สุนันตุ ภาสิตัง
ตัสมา हि ภูตา นิสาเมถะ สัพเพ
เมตตัง กะโรถะ มานุสฺสียา ปะชาเย
ทิวา จะ รัตโต จะ หะรันติ เย พะลิง
ตัสมา हिเนรักขะถะ อปปะมัตตาฯ

ยังกิญฺจิ วิตตัง อีระ วา หุรัง วา
สัคเคสุ วา ยัง ระตะนังปะณีตัง
นะ โน สะมังอัตถิ ตะถาคะเตนะ
อิทัมปิพุทฺเธ ระตะนังปะณีตัง
เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิโหตุฯ

ชะยัง วิราคังอะมะตัง ปะณีตัง
ยะทชณะคา สักยะมุณี สะมาหิโต
นะ เตนะ ัมเมนะ สะมัตถิกิญฺจิ
อิทัมปิธัมเม ระตะนังปะณีตัง
เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิโหตุฯ

ยัมพุทธระเสฏโฐ ปะริวัณณะยิ สฺวจิง
สะมาธิมานันตะริกัญญะมาหุ
สะมาธินา เตนะ สะโม นะ วิชชะติ
อิทัมปิธัมเม ระตะนังปะณีตัง
เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิโหตุฯ

เย ปุคคะลา อัญญะ สะตัง ปะสัฏฐา
จัตตาริ เอตานิ ยุกานิ โหนติ
เต ทักขิณยยา สุคะตัสสะ สาวะกา
เอเตสุ ทินนานิ มะหัพพะลานิ
อิทัมปิสังฆะ ระตะนังปะณีตัง
เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหนตุฯ

เย สุปปะยุดตา มะนะสา ทัพเพนะ
นิกกามิโน โคตะมะสาสะนัมหิ
เต ปัตติปัตตาอะมะตัง วิคัยหะ
ลัทธานุธานิพพุตัง ญุชชะมานา
อิทัมปิสังฆะ ระตะนังปะณีตัง
เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิโหตุฯ

ยะถินทะซีโลปะฐะวงิ สิริโต สिया
จะตุพพิ วาเตภิอะสัมปะกัมปิโย
ตะณุปะมังสัปปุริสัง ะทามิ
โย อะริยะสัจจานิ อะเวจจะ ปัสสะติ

อิทัมปิสังฆे ระตะนังปะณีตัง
เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิโหตุฯ
 เย อะริยะสังจาณี วิภาวะยันติ
คัมภีระปัญญะนะ สุเทสิตานี
กิญจาปี เต โหนติ ภูสัปปะมัตตา
นะ เต ภาวัง อัญญะมะมาทียันติ
อิทัมปิสังฆे ระตะนังปะณีตัง
เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิโหตุฯ
 สะหาวัสสะ ทัสสะนะสัมปะทายะ
ตยัสสุ ธัมมา ชะหิตาภาวันติ
สัฏกายะทิฏฐิ วิจิจฉิตัญจะ
สีลััพพะตัง วาปิยะทตถิกิญจิ
จะตุหะปาเยหิ จะ วิปปะมุตโต
ฉะ จาภูฐานานี อะภัพโพ กาทุง
อิทัมปิสังฆे ระตะนังปะณีตัง
เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิโหตุฯ
 กิญจาปีโสกัมมัง กะโรติ ปาปะกัง
กาเยนะ วาจาอุทะ เจตะสา वा
อะภัพโพ โสตัสสะ ปะฏิจฉะทายะ
อะภัพพะตา ทิฏฐะปะทัสสะ วุตตา
อิทัมปิสังฆे ระตะนังปะณีตัง
เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิโหตุฯ

วณัปปะคุมเพ ยะถา ผุสสิตักเค
คิมหานะมาเส ปะฐฐะมัสมิงคิมเท
ตะถูปะมัง ธัมมะวะรัง อะเทสะยิ
นิพพานะคามิง ปะระมังหิตายะ
อิทัมปิพุทเธ ระตะนังปะณีตัง
เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิโหตุฯ

วะโร วะรัญญ วะระโท วะราหะโร
อะนุตตะโร ธัมมะวะรัง อะเทสะยิ
อิทัมปิพุทเธ ระตะนังปะณีตัง
เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิโหตุฯ

ชีณัง ปุราณัง นะวัง นัตถิสัมภะวัง
วิรัตตะจิตตายะติเก ภาวัสมิง
เต ชีณะพีชา อะวิรุฬหิฉันทา
นิพพันติ ธีรา ยะถายัมปะทีโป
อิทัมปิสังฆะ ระตะนังปะณีตัง
เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิโหตุฯ

ยานีระ ภูตานิ สะมาคะตานิ
ภุมมานิ วา ยานิวะ อันตะลิกเข
ตะถาคะตัง เทวะมะนุสสะปุชิตัง
พุทธังนะมัสสามะ สุวัตถิโหตุฯ

ยานีระ ภูตานี สะมาคะตานี

ภุมมานิ วา ยานิวะ อันตะลิกเข
ตะถาคะตัง เทวะมะนุสสะปุชิตัง
ธัมมังนมะสสามะ สุวัตถิโหตุฯ

ยานีระ ภูตานี สะมาคะตานี

ภุมมานิ วา ยานิวะ อันตะลิกเข
ตะถาคะตัง เทวะมะนุสสะปุชิตัง
สังฆังนมะสสามะ สุวัตถิโหตุฯ

คำแปล

หมู่ภุมตผีปีศาจประจำถิ่นทั้งหลาย ที่ประชุมกันอยู่ในเมืองนี้
ก็ดี ที่ประชุมกันอยู่ในอากาศก็ดี ขอหมู่ภุมตผีปีศาจทั้งปวงนั้น
จงเป็นผู้มีใจดี และจงฟังธรรมของพระตถาคตเจ้าที่เรากล่าวแล้วนี้
โดยเคารพเถิด เพราะเหตุนี้ที่ท่านทั้งหลาย เป็นผู้ที่มีใจดีอย่างนั้น
ท่านภุมตผีปีศาจทั้งหลาย จงตั้งใจฟัง แล้วกระทำไมตรีจิตในชุมชนหมู่
มนุษย์ ขอท่านทั้งหลายจงเป็นผู้ไม่ประมาท รักษาหมู่มนุษย์ผู้ซึ่ง
สังเวทท่านด้วยพลีกรรมทั้งกลางวันและกลางคืน ตลอดกาล
ทุกเมื่อเถิด ฯ

ทรัพย์อันทำให้ยินดีและปลื้มใจ อย่างใดอย่างหนึ่ง ในโลกนี้
หรือโลกอื่น หรือว่ารัตนะอันประณีตในสวรรค์ ทรัพย์หรือรัตนะนั้นๆ
ที่จะวิเศษเสมอด้วยพระตถาคตเจ้านั้นไม่มีเลย คุณวิเศษแม้อันนี้

เป็นรัตนะอันประณีตในพระพุทธเจ้า ด้วยการกล่าวคำสัตย์จริงนี้ ขอความสวัสดิ์จึงมี ฯ

พระศรีศากยมุนีเจ้า ผู้มีพระทัยดำรงตั้งมั่น ได้บรรลุถึงความสิ้นไปแห่งกิเลสและความสิ้นไปแห่งราคะ อันเป็นอภิมภิมอันประณีตแล้ว สิ่งวิเศษใด ๆ จะเสมอด้วยพระธรรมนั้น ย่อมไม่มี คุณวิเศษแม้อันนี้ เป็นรัตนะอันประณีตในพระธรรม ด้วยการกล่าวคำสัตย์จริงนี้ ขอความสวัสดิ์จึงมี ฯ

พระพุทธเจ้าผู้ประเสริฐสุด ทรงสรรเสริญสมาธิว่าเป็นธรรมอันสะอาด และบัณฑิตทั้งหลายกล่าวว่า สมาธิเป็นคุณธรรมอันให้ผลโดยลำดับสม่ำเสมอ คุณธรรมอื่น ๆ ที่จะเสมอด้วยสมาธิที่พระพุทธเจ้า ทรงสรรเสริญแล้วนั้น ย่อมไม่มี คุณวิเศษแม้อันนี้ เป็นรัตนะอันประณีตในพระธรรม ด้วยการกล่าวคำสัตย์จริงนี้ ขอความสวัสดิ์จึงมี ฯ

พระอริยบุคคล ๘ จำพวก ๔ คู่ ที่สัตบุรุษสรรเสริญแล้วนั้น เป็นสาวกของพระสุคตเจ้า เป็นผู้ควรรับทานที่หมู่ชนนำมาถวายทานทั้งหลายที่ถวายในพระอริยบุคคล ๘ จำพวก ๔ คู่เหล่านั้นย่อมมีผลมาก คุณวิเศษแม้อย่างนี้ เป็นรัตนะอันประณีตในพระอริยสงฆ์ ด้วยการกล่าวคำสัตย์จริงนี้ ขอความสวัสดิ์จึงมี ฯ

พระอริยบุคคลทั้งหลายในศาสนาของพระสมณโคดมเจ้า เป็นผู้ประกอบด้วยความเพียรดีแล้ว มีใจมั่นคง มีความใคร่ออกไปแล้ว พระอริยบุคคลทั้งหลายเหล่านั้น เป็นผู้ถึงอรรถที่ควรถึง ได้หยั่งจิตเข้าสู่นิพพาน แล้วได้ความดับกิเลสโดยง่ายแบบกินเปล่า แล้วจึงเสวยผลที่ได้นั้นอยู่ตลอดเวลา คุณวิเศษแม้อย่างนี้ เป็นรัตนะ

อันประณีตในพระธรรม ด้วยการกล่าวคำสัตย์จริงนี้ ขอความสวัสดิ
จงมี ฯ

เสาเชื่อนที่ฝังลงดินแล้วย่อมไม่หวั่นไหวสั่นสะเทือนด้วยลม
พายุจากสี่ทิศฉับใด เราตถาคต ย่อมเรียนบุคคลผู้มีปัญญาอันหยั่ง
ลงเห็นอริยสัจทั้งหลายว่าเป็นสัตบุรุษผู้ไม่หวั่นไหวด้วยโลกธรรม
มีอุปมาแม้นั้น คุณวิเศษแม้อย่างนี้ เป็นรัตนะอันประณีตในพระสงฆ์
ด้วยการกล่าวคำสัตย์จริงนี้ ขอความสวัสดิจงมี ฯ

พระโสดาบัน ผู้กระทำให้แจ้งซึ่งอริยสัจทั้งหลายที่พระ
ตถาคตเจ้าผู้มีปัญญาอันลึกซึ้งทรงแสดงไว้ดีแล้ว แต่พระโสดาบันนั้น
ก็ยังเป็นผู้ประมาทอยู่ ถึงกระนั้น ท่านย่อมไม่ก่อกรรมเป็นเหตุให้
ถือเอาการเกิดในภพชาติที่ ๘ อีกอย่างแน่นอน คุณวิเศษแม้อย่างนี้
เป็นรัตนะอันประณีตในพระอริยสงฆ์ ด้วยการกล่าวคำสัตย์จริงนี้
ขอความสวัสดิจงมี ฯ

พระโสดาบันละสังโยชน์ ๓ คือ สักกายทิฐิ วิจิกิจฉา
สีลัพพตปรามาส ได้แล้ว พร้อมด้วยความถึงพร้อมแห่งการเห็นด้วย
ปัญญานั้นเทียว อนึ่ง พระโสดาบันเป็นผู้พ้นจากอบายภูมิทั้ง ๔ แล้ว
เป็นผู้ไม่อาจเพื่อจะกระทำภูฐานะ คือ เหตุแห่งความฉิบหายอัน
ยิ่งใหญ่ทั้ง ๖ ได้แก่ อนันตริยกรรม ๕ และการไปเข้ารีตศาสนาอื่นได้
อีกต่อไป คุณวิเศษแม้อย่างนี้ เป็นรัตนะอันประณีตในพระอริยสงฆ์
ด้วยการกล่าวคำสัตย์จริงนี้ ขอความสวัสดิจงมี ฯ

พระโสดาบันนั้น ยังกระทำบาปกรรมเล็กน้อย ด้วยกายหรือ
วาจาใจบ้าง แม้เพราะเหตุคือ การทำบาปกรรมแม้เล็กน้อยนี้ ก็ไม่
ควรเพื่อจะปกปิดบาปกรรมอันนั้น เพราะพระผู้มีพระภาคเจ้าทรง

ตรัสไว้แล้วว่า พระโศดามันเป็นผู้เห็นทางพระนิพพานแล้ว จึงไม่ควรเพื่อจะปิดบาปกรรมอันเล็กน้อยนั้น คุณวิเศษแม้อย่างนี้ เป็นรัตนะอันประณีตในพระอริยสงฆ์ ด้วยการกล่าวคำสัตย์จริงนี้ ขอความสวัสดิ์จึงมี ฯ

พุ่มไม้ในป่า ออกยอดมาในระยะต้นเดือนที่อากาศเริ่มร้อนแห่งฤดูร้อนฉันทใด พระผู้มีพระภาคเจ้าได้ทรงแสดงพระธรรมอันประเสริฐ เป็นทางให้ถึงพระนิพพาน เพื่อประโยชน์อย่างยิ่งแก่หมู่สัตว์ทั้งหลาย มีอุปมาฉันทนั้น คุณวิเศษแม้อย่างนี้ เป็นรัตนะอันประณีตในพระพุทธเจ้า ด้วยการกล่าวคำสัตย์จริงนี้ ขอความสวัสดิ์จึงมี ฯ

พระพุทธเจ้าผู้ประเสริฐ ทรงรู้ธรรมอันประเสริฐ ทรงให้ธรรมอันประเสริฐ เป็นผู้นำมาซึ่งธรรมอันประเสริฐ เป็นผู้ยอดเยี่ยมหาผู้อื่นในโลกเทียบไม่ได้ ได้ทรงแสดงซึ่งพระธรรมอันประเสริฐแล้ว คุณวิเศษแม้อย่างนี้ เป็นรัตนะอันประณีตในพระพุทธเจ้า ด้วยการกล่าวคำสัตย์จริงนี้ ขอความสวัสดิ์จึงมี ฯ

กรรมเก่าของพระอริยบุคคลทั้งหลายสิ้นแล้ว กรรมอันแต่งให้เกิดใหม่ย่อมไม่มี มีจิตอันหน่ายในภพต่อไปแล้ว พระอริยบุคคลเหล่านั้น สิ้นพืชคือต้นหาคือเหตุให้เกิดแล้ว ไม่มีความพอใจในภพอกขึ้นมามากแล้ว เป็นผู้ที่มีปัญญา ย่อมดับกิเลสไม่มีเชื้อเหลือเหมือนสว่างอันดับไปแล้วฉันทนั้น คุณวิเศษแม้อย่างนี้ เป็นรัตนะอันประณีตในพระอริยสงฆ์ ด้วยการกล่าวคำสัตย์จริงนี้ ขอความสวัสดิ์จึงมี ฯ

หมู่ภูตผีปีศาจประจำถิ่นทั้งหลาย ที่ประชุมกันอยู่ในที่นี้ก็ดี ที่ประชุมกันอยู่ในอากาศก็ดี เราทั้งหลายจงพากันนอบน้อม พระพุทธเจ้า ผู้เสด็จมาแล้วอย่างนี้ ซึ่งเป็นผู้ที่เทวดาและมนุษย์บูชาแล้ว ขอความสวัสดิ์จงมี ฯ

หมู่ภูตผีปีศาจประจำถิ่นทั้งหลาย ที่ประชุมกันอยู่ในที่นี้ก็ดี ที่ประชุมกันอยู่ในอากาศก็ดี เราทั้งหลายจงพากันนอบน้อม พระธรรม ซึ่งเป็นธรรมที่เทวดาและมนุษย์บูชาแล้ว ขอความสวัสดิ์จงมี ฯ

หมู่ภูตผีปีศาจประจำถิ่นทั้งหลาย ที่ประชุมกันอยู่ในที่นี้ก็ดี ที่ประชุมกันอยู่ในอากาศก็ดี เราทั้งหลาย จงพากันนอบน้อม พระอริยสงฆ์ผู้มาแล้วอย่างนั้น ซึ่งเป็นผู้ที่เทวดาและมนุษย์บูชาแล้ว ขอความสวัสดิ์จงมี ฯ

บทกรณียเมตตสูตร

กรณียเมตตสูตร เป็นพระสูตรที่พระพุทธองค์ทรงแนะนำ พระภิกษุให้แผ่เมตตาจิตไปในมวลสรรพสัตว์ ตลอดจนเทพเทวดา ภูตผีปีศาจทั้งหลายไม่มีประมาณ ไม่มีขอบเขต ไร้พรมแดนขีดคั่น ไม่ว่าสัตว์นั้นหรือเขาผู้นั้นจะเป็นเชื้อชาติ ศาสนาอะไร จะเกี่ยวข้องกับเรา โดยความเป็นญาติ เป็นประเทศ เป็นเชื้อชาติ ศาสนาหรือไม่ก็ตาม ให้มีจิตกว้างขวางไร้ขอบเขตขีดคั่น ขอให้เขาได้มีความสุข หากทำได้เช่นนี้ นอกจากเทวดาจะไม่แสดงสิ่งที่น่ากลัวหลอกหลอนแล้ว ยังมีใจอนุเคราะห์พระภิกษุ โดยไม่ตรีจิตด้วยความอ่อนโยนมีเมตตา

เมื่อต้องเดินทางผ่านป่าเขาลำเนาไพร หรือไปอยู่ในสถานที่ที่ไม่คุ้นเคย ท่านให้สวดกรณียเมตตสูตร เพื่อเป็นเครื่องคุ้มครองป้องกันภัยอันตราย อันจะเกิดจากอมนุษย์ ภูตผีปีศาจทั้งหลาย ให้เกิดเป็นความอ่อนโยนมีเมตตา

กระระณียะมัตถะกุสะเลนะ
สั๊กโก อุกุ จะ สุกุขุ จะ
สันตัสสะโก จะ สุกุโร จะ
สันตินทริโย จะ นิปะโก จะ
นะ จะ ขุพทัง สะมาจะเรกิญจิ
สุชินโน วา เขมิโน โหนตุ
เย เกจิ ปาณะภูตัตถิ
ทีฆา วา เย มะหันตา วา
ทีฏฐา วา เย จะ อะทีฏฐา
ภูตา วา สัมมะเวสี วา
นะ ปะโร ปะรัง นิกุพเพถะ
พียาโรสะนา ปะฐีฆะสัณญา
มาตา ยะถา นียัง ปุตตัง
เอวัมปิสัพพะภูเตสุ
เมตตัญจะ สัพพะโลกัสมิง
อุทธังอะโร จะ ติริยัญจะ
ติฏฐัญจะรัง นิสินโน วา
เอตัง สะติง อะธิฏฐายะ
ทีฏฐัญจะ อะนุปะคัมมะ
กาเมสุ วิเนยยะ เคธัง

ยันตัง สันตัง ปะทัง อะภิสะเมจจะ
สุวะโจจัสสะ มุฑุ อะนะติมานี
อัปปะกิจโจ จะ สัถทะหุกะวุตติ
อัปปะคัพโภกุเลสุ อะนะนุกิพโธ
เยนะ วิญญู ปะเร อุปะวะเทยยุง
สัพเพ สัตตา ภาวันตุ สุขิตัตตา
ตะสา วา ถาวะรา วา อะนะวะเสสา
มัชฌิมา รัสสะกา อะนุกะถุลา
เย จะ พุเร วัสันติ อะวิพุเร
สัพเพ สัตตา ภาวันตุ สุขิตัตตา
นาติมัญญูถะ กัตถะจิ นังกิญจิ
นาญญูมะญญัสสะ ทุกขะมิจเฉยยะ
อายุสา เอกะปุตตะมะนุรักเข
มานะสัมภาวะเย อะปะริมาณัง
มานะสัมภาวะเย อะปะริมาณัง
อะสัมพาธังอะเวรัง อะสะปัตตัง
สะยาโน วา ยาวะตัสสะ วิคะตะมิทโธ
พรัทัมมะเมตัง วิหารัง อิระมาหุ
สีละวา ทัสสะเนนะ สัมปันโน
นะ หิ ชาตุ คัพพะเสยยัง ปุนะเรตตี ฯ

คำแปล

ภิกษุผู้ฉลาดในสิ่งที่เป็นประโยชน์ ประสงค์จะบรรลุแดนสงบ (พระนิพพาน) พึงทำตน (ตามหลักไตรสิกขา) ภิกษุนั้นพึงเป็นผู้อาจหาญซื่อตรง มีความมุ่งมั่น วาง่ายอ่อนโยน หมัดความยึดถือตัว (ไม่มีอคติมานะ)

อนึ่ง ภิกษุนั้นพึงเป็นผู้สันโดษ เลี้ยงง่าย มีกิจธุระน้อย ดำเนินชีวิตเป็นอยู่อย่างเรียบง่าย มีอินทรีย์สงบ มีปัญญาพาตัวรอด ไม่คะนองกายวาจา ไม่พัวพันกับตระกูลทั้งหลาย (ไม่ประจบเอาใจพวกคฤหัสถ์) ที่ร่ำรวยหรือมีอำนาจ

ไม่พึงประพฤติสิ่งเล็กน้อยอะไร ที่จะเป็เหตุให้ผู้รู้ตำหนิ (พึงแผ่เมตตาจิตไปในสรรพสัตว์ว่า) ขอสัตว์ทั้งปวงจงเป็นผู้มีความสุขกายสุขใจ ปลอดภัยจากภัยทั้งปวง ทำตนให้ถึงสุขเถิด

สัตว์มีชีวิตทั้งหลาย ทั้งที่เป็นผู้หวาดสะดุ้ง (มีกิเลส) ทั้งที่มั่นคง (หมดกิเลส) บรรดามีทั้งหมด ทั้งที่มีกาย ยาวใหญ่ ปานกลาง สั้นละเอียดหรือหยาบ

ทั้งที่เคยเห็นหรือไม่เคยเห็น ทั้งที่อยู่ไกลหรือใกล้ ทั้งที่เกิดแล้วหรือที่กำลังแสวงหาที่เกิด ขอสัตว์ทั้งปวงเหล่านั้นจงมีความสุขกายสุขใจเถิด

เกิดเป็นคนไม่พึงหลอกลวงกัน ไม่พึงดูหมิ่นกันในที่ไหน ๆ ไม่เบียดเบียนทำร้ายกัน หรือมีใจมุ่งร้ายปรารถนาทุกข์แก่กันและกัน

มารดาถนอมบุตรคนเดียวของตนด้วยชีวิตฉันใด บุคคลพึงเจริญเมตตาจิตไม่มีประมาณในสัตว์ทั้งปวงฉันนั้น

บุคคลพึงเจริญเมตตาจิตอันไม่มีประมาณ ไม่มีขอบเขต ไม่มี
เวรไม่มีศัตรู ในสัตว์โลกทั้งหมด ในอรุณภูมิเบื้องต้น (อรุณพรหม ๔)
ในอรุณภูมิเบื้องกลาง (อรุณพรหม ๑๖) และกามาวจรภูมิเบื้องต้น
(เทวโลก มนุษย์โลก อบายภูมิ)

ผู้เจริญเมตตาจิตเช่นนี้นั้น ไม่ว่าจะอยู่ในอิริยาบถใด จะยืน
เดินนั่งหรือนอนอยู่ก็ตาม จะเป็นผู้ปราศจากความท้อแท้เหน็ด
หน่าย จะตั้งสติไว้ได้นานตราบเท่าที่ต่อต้องการ พระพุทธเจ้าทั้งหลาย
ตรัสการอยู่ด้วยเมตตาเช่นนี้ว่า เป็นความประพลิตที่ประเสริฐใน
พระศาสนา

บุคคลผู้แผ่เมตตาจิตนั้น จะไม่กล้าเข้าสู่ความเห็นผิด เป็นผู้
บริบูรณ์ด้วยศีล ถึงพร้อมด้วยความเห็นชอบ เมื่อขจัดความยินดีใน
กามทั้งหลายได้แล้ว ย่อมไม่กลับมาสู่การเกิดในภพอีกครั่งแน่นอน
(สำเร็จเป็นพระอรหันต์และปรินิพพานไปในที่สุด)

บทขันธปริตร

ขันธปริตร พระพุทธองค์ทรงสอนให้พระภิกษุแผ่เมตตาไปใน
บรรดาตระกูลที่มีพิษร้ายทั้งหลาย โดยเชื่อว่าเป็นการคุ้มครอง
ป้องกันตนเองจากสัตว์ร้าย และยังมีความเชื่อว่าเป็นการป้องกัน
อันตรายจากยาพิษทั้งหลายได้ด้วย

วิรุ๊ปิกเขทิ เม เมตตัง	เมตตัง เอราปะเถทิ เม
ฉัพฺยาปุตเตทิ เม เมตตัง	เมตตัง กัณหาโคตมะเถทิ จะ
อะปาทะเถทิ เม เมตตัง	เมตตัง ทิปาทะเถทิ เม
จะตุปะปะเททิ เม เมตตัง	เมตตัง พะหุปะปะเททิ เม
มา มังอะปาทะโก หิงสิ	มา มังหิงสิ ทิปาทะโก
มา มัง จะตุปะปะโท หิงสิ	มา มังหิงสิ พะหุปะปะโท
สัพเพ สัตตา สัพเพ ปาณา	สัพเพ ภูตา จะ เภวะลา
สัพเพ ภัทรานิ ปัสสันตุ	มา กิณฺจึ ปาปะมาคะมา

อัมปะมาโณ พุทฺโธ, อัมปะมาโณธัมโม, อัมปะมาโณสังโฆ,
 ปะมาณะวันตานิ สิริงสะปานิ, อะหิ วิจฉิกา สะตะปะที อุนณานาภี
 สระพะ พุ มฺลิกา, กะตา เม รักษา กะตา เม ปะริตตา, ปะฎิกกะมันตุ
 ภูตานิ, โสหัง นะโม ภะคะวะโต,นะโม สัตตันนัง สัมมาสัมพุทธานัง ฯ

คำแปล

ความเป็นมิตรของเรา จงมีกับพญานาคทั้งหลาย สกฺล
 วิรุ๊ปิกข์, ความเป็นมิตรของเรา มีกับพญานาคทั้งหลาย สกฺลเอราภ,
 ความเป็นมิตรของเรา จงมีกับพญานาคทั้งหลาย สกฺลฉัพฺยาบุตร,
 ความเป็นมิตรของเรา จงมีกับพญานาคทั้งหลาย ตระกูลกัณหาโคตมะ,
 ความเป็นมิตรของเรา จงมีกับสัตว์ไม่มีเท้า, ความเป็นมิตรของเรา
 มีกับสัตว์ ๒ เท้า, ความเป็นมิตรของเรา จงมีกับสัตว์ทั้งหลาย

ที่มี ๔ เท้า, ความเป็นมิตรของเรา จะมีกับสัตว์ที่มีเท้ามาก, สัตว์ไม่มีเท้า
อย่าเบียดเบียนเรา สัตว์ ๒ เท้าอย่าเบียดเบียนเรา สัตว์ ๔ เท้า
อย่าเบียดเบียนเรา สัตว์มากเท้าอย่าเบียดเบียนเรา ขอสรรพสัตว์
มีชีวิตทั้งหลายที่เกิดมาทั้งหมดจนสิ้นเชิง จงเห็นซึ่งความเจริญ
ทั้งหลายทั้งปวงเกิด โทษลามกจะได้มาถึงแล้วแก่สัตว์เหล่านั้น

พระพุทธเจ้าทรงพระคุณสุดที่จะประมาณได้ พระธรรมมี
พระคุณสุดที่จะประมาณได้ พระสงฆ์ก็มีพระคุณสุดที่จะประมาณได้

แต่สัตว์เลื้อยคลานทั้งหลาย เช่น งู แมงป่อง ตะขาบ แมงมุม
ตุ๊กแก หนู ยังมีประมาณกำหนดได้

ข้าพเจ้าได้ทำการรักษาแล้ว ได้ทำการป้องกันแล้ว ขอสัตว์
ทั้งหลายจงหลีกเลี่ยงไปเสียเถิด ข้าพเจ้าขออนอบน้อมแต่พระผู้มีพระภาคเจ้า
ขอความนอบน้อมแต่พระสัมมาสัมพุทธเจ้า ๗ พระองค์ ฯ

บทวิภูฏกปริตร

วิภูฏกปริตร เป็นเรื่องราวในอดีตชาติของพระพุทธองค์
เมื่อครั้งถือกำเนิดเป็นลูกนกคุ้ม แล้วทำปริตรป้องกันตนเองจาก
ไฟป่า ปรากฏอยู่ในพระสุตตันตปิฎก จรียาปิฎก และวิภูฏกชาดก
อรรถกถาชาดก

วิภูฏกปริตร เป็นพระปริตรที่กล่าวอ้างคุณ คือ ศีล สมာธิ
ปัญญา วิมุตติ วิมุตติญาณทัสสนะ และสัจจะ ของพระพุทธเจ้า
ในอดีตทั้งหลาย แล้วน้อมเอาพระพุทธรูปดังกล่าว มาบังเกิดเป็น

อาณภาพ ปกป้องคุ้มครองอันตรายอันจะเกิดจากไฟทั้งหลาย ให้เกิด
ความสุขสวัสดิ์แก่ชีวิต การสวดพระปริตรนี้ ก็เพื่อเป็นการป้องกัน
อันตรายอันเกิดจากไฟ (ป้องกันอัคคีภัย) และเหตุเดือดร้อนวุ่นวาย
นานาประการ ให้เกิดความร่มเย็นเป็นสุข

อติโลเก สีละคุโณ
เตนะ สัจจนะ กาทามิ
อวัชชิต์วา ัมมะพะลัง
สัจจะพะละมะวัสสาเย
สันติ ปักขา อะปัตตนะนา
มาตา ปิตา จะ นิกขันตา
สะหะ สัจเจ กะเต มัยหัง
วัชเชลิ โสพะสะกะรีसानิ
สัจจนะ เม สะโม นัตถิ

สัจจัง โสเจยยะนุททะยา
สัจจะกิริยะมะนุตตะรัง
สะริต์วา ปุพพะเก ชิเน
สัจจะกิริยะมะกาสะหัง
สันติ ปาทา อะวัญจะนา
ชาตะเวหะ ปะฎีกะมะ
มะหาปัชชะลิโต ลีชี
อุทะกัง ปัต์วา ยะถา ลีชี
เอสา เม สัจจะปาระมิตีฯ

คำแปล

คุณ คือ สีล สัจจะ ชีวิตที่สะอาด และความเอื้ออาทร มีอยู่
ในโลก ด้วยความสัตย์นั้น ข้าพเจ้าจักกระทำสักการียาอย่างยอดเยี่ยม
ข้าพเจ้าขอน้อมรำลึกถึงพลาณภาพแห่งพระสัทธรรม น้อมรำลึกถึง
พระพุทธรเจ้า ผู้ทรงพิชิตมารในอดีต ยึดมั่นในกำลังแห่งสัจจะที่
ข้าพเจ้ามีอยู่ จึงขอทำสักการียาว่า

ปีกทั้งสองข้างของข้าพเจ้ามีอยู่ แต่ก็ยังไม่แข็งแรงพอที่จะบินได้ เท้าทั้งสองข้างของข้าพเจ้ามีอยู่ แต่ก็ยังไม่แข็งแรงพอที่จะเดินได้ พ่อแม่ก็พากันบินหนีไฟออกไปเสียแล้ว พระเพลิงเอ๋ย ขอท่านจงดับเสียเถิด

พร้อมกับเมื่อข้าพเจ้า ทำสังกิริยา เปลวเพลิงที่ลุกโชน รุ่งโรจน์ใหญ่หลวงนัก ก็กลับดับที่ไว้ ๑๖ กรีส (๑๒๕ ศอก) เหมือนเปลวไฟตกถึงน้ำแล้วมอดดับฉะนั้น

ไม่มีผู้ใดเสมอด้วยสังข์จะของข้าพเจ้า นี่คือสังข์บารมีของข้าพเจ้า ฯ

บทอนุสรณปาฐะ

บทอิติปิโส เป็นเนื้อความส่วนหนึ่งในรัชคศสูตร ว่าด้วยอาณาภาพแห่งการน้อมระลึกถึงคุณพระรัตนตรัย คือ พระพุทธคุณ พระธรรมคุณ พระสังฆคุณ ให้เกิดกำลังใจในการเผชิญปัญหาและอุปสรรคนานาประการ พระพุทธองค์ทรงนำเรื่องการทำสงครามระหว่างเทพกับอสูรมาเป็นข้อเปรียบเทียบ เพื่อเตือนให้พระภิกษุผู้กระทำความเพียรอยู่ตามป่าเขาลำเนาไพรอันเงียบสงัด ห่างไกลจากผู้คนสัญจรไปมา การอยู่ท่ามกลางป่ากว้างดงลึก ของพระภิกษุผู้เป็นปฤชชนเช่นนั้น ย่อมจะก่อให้เกิดความหวาดกลัวจนพองสยองเกล้า เมื่อเกิดความรูสึกหวาดกลัว พระพุทธองค์ทรงแนะนำ

ให้พระภิกษุระลึกถึงธง คือ พระพุทธรุคุณ พระธรรมคุณ พระสังฆคุณ
ก็จะสามารถข่มใจระงับความหวาดกลัวบำเพ็ญเพียรต่อไปได้

อิติปิโสภะคะวา อะระหัง สัมมาสัมพุทธโร, วิชชาจะระณะ-
สัมปันโน สุคะโต โลกะวิทู, อะนุตตะโร ปุริสะทัมมะสาระถิ, สัตถา
เทวะมะนุสสานัง, พุทโธภะคะวาติ ฯ

สรวากขาโต ภะคะวะตา ธัมโม, สันทิฎฐิโก อะกาลิโก,
เอหิปปัสสิโก, โอปะนะยิโก, ปัจจัตตัง เวทิตัพโพ วิญญูหิติ ฯ (อ่านว่า
วิญญูฮีติ)

สุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ, อุชุปะฏิปันโน
ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ, ญายะปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะ
กะสังโฆ, สามิจิปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ, ยะทิทัง
จัตตาริ ปุริสะยุคานิ อัฏฐะ ปุริสะปุคคะลา, เอสะ ภะคะวะโตสาวะ
กะสังโฆ, อาหุเนยโย, ปาหุเนยโย, ทักขิเนยโย, อัญชะลีกะระณีโย
, อะนุตตะรัง ปุญญักเขตตัง โลกัสสาติ ฯ

คำแปล

เพราะเหตุอย่างนี้ ๆ พระผู้มีพระภาคเจ้านั้น ทรงเป็นผู้ไกล
จากกิเลส ตรัสรู้ชอบได้โดยพระองค์เอง ทรงถึงพร้อมด้วยวิชาและ
จรณะ เสด็จไปดีแล้ว ทรงรู้โลกอย่างแจ่มแจ้ง ทรงสามารถฝึกบุรุษ
ที่สมควรฝึกได้อย่างไม่มีใครยิ่งกว่า ทรงเป็นครูของเหล่าเทวดาและ

มนุษย์ทั้งหลาย ทรงเป็นผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบานด้วยธรรม ทรงมีความสามารถในการจำแนกธรรมสั่งสอนสัตว์

พระธรรมเป็นธรรมที่พระผู้มีพระภาคเจ้าตรัสไว้ดีแล้ว ผู้ศึกษาและปฏิบัติพึงเห็นได้ด้วยตนเอง เป็นสิ่งที่ปฏิบัติได้ และให้ผลได้ไม่จำกัดกาล สามารถแนะนำผู้อื่นให้มาพิสูจน์ได้ว่า "ท่านจงมา ดูเถิด" ควรน้อมนำเข้ามาไว้ในตัว ผู้รู้ก็รู้ได้เฉพาะตน

พระสงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้าปฏิบัติดีแล้ว ปฏิบัติตรงแล้ว ปฏิบัติเพื่อรู้ธรรมเป็นเครื่องออกจากทุกข์ ปฏิบัติเหมาะสม ได้แก่ บุคคลเหล่านี้คือ คู่แห่งบุรุษ ๔ คู่ นับเรียงลำดับได้ ๘ ท่าน นั่นแหละพระสงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า ซึ่งเป็นผู้ควรแก่การสักการะที่เขา น้อมนำมาบูชา ควรแก่สักการะที่เขาเตรียมไว้ต้อนรับ ควรรับทักษิณาทาน เป็นผู้ที่บุคคลทั่วไปควรให้ความเคารพ เป็นเนืองนาบุญของโลก ไม่มีนาบุญอื่นยิ่งกว่า

บทอาฏานาถียปริตร

อาฏานาถียปริตร เป็นปริตรที่ทำวจาตุมหาราชผูกขึ้นที่ อาฏานาถานคร อันเป็นหนึ่งในจำนวนเทพนคร ๑๑ แห่ง ที่ถูกนิรมิตขึ้นในอากาศ ของเหล่าเทวดาในสวรรค์ชั้นจาตุมหาราชิกา พระปริตรนี้ จึงถูกเรียกว่า อาฏานาถียปริตร ตามชื่อเทพนครที่ผูกขึ้นนั้น

อาณาจักรนิกายปริตรนี้ ใช้เป็นเครื่องป้องกันอมนุษย์บางพวกที่ไม่หวังดีต่อพระสงฆ์สาวกของพระพุทธองค์ ที่ไปบำเพ็ญสมณธรรมอยู่ตามป่าเขาถ้ำเนาไพร เมื่อไม่มีอะไรป้องกันเหล่าอมนุษย์ที่ไม่เลื่อมใสก็จะรบกวน เบียดเบียน ทำให้เกิดความลำบาก ท้าวมหาราชจึงได้แสดงเครื่องป้องกันรักษา ชื่ออาณาจักรนิกายปริตรนี้ไว้

อาณาจักรนิกายปริตรนี้ มีอนุภาพ ๒ ประการ คือ ๑) มีอนุภาพในการทำให้อมนุษย์ที่ไม่เลื่อมใส ให้เกิดความเลื่อมใสในพระพุทธศาสนา ๒) มีอนุภาพในการคุ้มครองป้องกันมิให้อมนุษย์ที่ไม่เลื่อมใส จับต้องสิ่งสูง เบียดเบียน ประทุษร้าย ทำให้ได้รับความลำบากเดือดร้อน

สำหรับอาณาจักรนิกายปริตรที่พระสงฆ์ใช้สวดในปัจจุบัน เป็นบทย่อที่บูรพาจารย์ได้นำเอาคาถามัสการพระพุทธเจ้าในอดีตที่ท้าวเวสสุวรรณแสดงไว้เฉพาะพระพักตร์พระพุทธองค์ มาอ้างเป็นสักกิริยา ให้เกิดเป็นอนุภาพในการคุ้มครอง ป้องกัน รักษาตามคำของท้าวจตุโลกบาล ถ้าอมนุษย์ตนใดเบียดเบียนผู้ที่เจริญอาณาจักรนิกายปริตร ให้ได้รับความลำบาก อมนุษย์ตนนั้นก็ได้รับการลงโทษจากเหล่าเทพทั้งหลาย

วิปัสสิสสะ นะมัตถุ

สิขิสสะปินะมัตถุ

เวสสะภุสสะ นะมัตถุ

นะมัตถุ กะกุสันธัสสะ

จักขุมันตัสสะ สิริมะโต

สัพพะภูตานุกัมปิโน

น้หาคะกัสสะ ตะปัสสิโน

มาระเสน่ปะมะททิโน

โกนาคะมะณัสสะ นะมัตถุ
กัสสะปัสสะ นะมัตถุ
อังกีระสัสสะ นะมัตถุ
โย อิมัง ธัมมะมะเทเสถ
เย จาปินิพพุตา โลเก
เต ชะนา อะปิสุณา
หิตัง เทวะมะนุสสานัง
วิขาจะระณะสัมปันนัง
วิขาจะระณะสัมปันนัง

พรัหมะณัสสะ วุสิมะโต
วิปปะมุตตัสสะ สัพพะธิ
สัักยะปุตตัสสะ สิริมะโต
สัพพะทุกขาปะนุทะนัง
ยะถาภูตัง วิปัสสิสุง
มะหันตา วิตะสาระทา
ยัง นะมัสสันติโคตะมัง
มะหันตังวิตะสาระทัง
พุทัง วันทามะ โคตะมันติ ฯ

คำแปล

ขอนอบน้อมแด่พระพุทธเจ้าพระนามว่า วิปัสสี ผู้มีปัญญา
จักขุ ผู้ทรงพระสิริ

ขอนอบน้อม แด่พระพุทธเจ้าพระนามว่า สีขี ผู้ทรงอนุเคราะห์
แก่สัตว์ทั้งปวง

ขอนอบน้อมแด่พระพุทธเจ้าพระนามว่า เวสสภู ผู้ทรงชำระล้าง
กิเลสแล้ว ทรงมีความ پاکเพียรเป็นเครื่องเผากิเลส

ขอนอบน้อมแด่พระพุทธเจ้าพระนามว่า กกุสันธะ ผู้ทรง
ย้ายปัญามารและเหล่าเสนามารได้แล้ว

ขอนอบน้อมแด่พระพุทธเจ้าพระนามว่า โภจนาคมนะ ผู้ทรง
ละบาปได้แล้ว ทรงสิ้นสุดการประพฤติพหุจรณะแล้ว ขอนอบน้อม
แด่พระพุทธเจ้าพระนามว่า กัสสปะ ผู้ทรงพ้นจากกิเลสทั้งปวง

ขอนอบน้อมแด่พระพุทธเจ้าพระนามว่า อังคีรส พระโอรส
แห่งศากยราช ผู้ทรงพระสิริ ทรงแสดงธรรม เพื่อบรรเทาทุกข์ทั้งปวงนี้
อนึ่ง พระพุทธเจ้าทั้งหลายเหล่าใด ที่ทรงดับกิเลสแล้วในโลก
ทรงเห็นแจ้งธรรมตามความเป็นจริง พระพุทธเจ้าทั้งหลายเหล่านั้น
หาทรงมีวาจาส่อเสียดไม่ ทรงเป็นผู้มีคุณอันยิ่งใหญ่ ทรงปราศจาก
ความครั่นคร้าม เทพดาและมนุษย์ทั้งหลาย นอบน้อมอยู่ซึ่ง
พระพุทธเจ้าพระองค์ใด ผู้ทรงเป็นโคตมโคตร ผู้ทรงเกื้อกูลแก่เทวดา
และมนุษย์ทั้งหลาย ทรงถึงพร้อมด้วยวิชาและจรณะ ผู้ทรงคุณอัน
ยิ่งใหญ่ ทรงปราศจากความครั่นคร้าม ข้าพเจ้าทั้งหลายขอนมัสการ
พระพุทธเจ้าพระองค์นั้น ผู้ทรงเป็นโคตมโคตร ผู้ทรงถึงพร้อมแล้ว
ด้วยวิชาและจรณะ

บทโพชฌังคปริตร

โพชฌังคปริตร เป็นปริตรที่นำเอาโพชฌังคสูตรทั้ง ๓ สูตร
คือ ๑. มหากัสสปโพชฌังคสูตร ๒. มหาโมคคัลลานโพชฌังคสูตร
๓. มหาจุนท์โพชฌังคสูตร มาประพันธ์เป็นคาถา เรียกว่า โพชฌังคปริตร
โดยน้อมเป็นสักกิริยา เพื่อให้ปราศจากโรคภัยไข้เจ็บ เกิดเป็น
ความสุขสวัสดิ์ ๓

เนื้อหาโพชฌงคสูตรทั้ง ๓ นั้น กล่าวถึงหลักธรรมที่ทำให้
 พระพุทธองค์ตรัสรู้ ๗ ประการ คือ ๑. สติ ความระลึกได้ ๒. ธัมมวิจยะ
 การเลือกเฟ้นธรรม ๓. วิริยะ ความเพียร ๔. ปีติ ความอิมใจ
 ๕. ปัสสัทธิ ความสงบ ๖. สมาธิ ความตั้งใจมั่น ๗. อุเบกขา
 ความวางเฉย

โบราณจารย์ได้นำเอาโพชฌงคสูตรทั้ง ๓ นี้ มาประพันธ์
 เป็นคาถาสำหรับเจริญภาวนา โดยอ้างเป็นสักกิริยา เพื่อให้พระปริตร
 เป็นธรรมโอสถ บังเกิดพุทธานุภาพ ขจัดโรครภัยไข้เจ็บไข้อันตราย
 หายไป เกิดเป็นความสุขสวัสดิ์ ภายหลังได้เกิดความนิยมว่า เจ็บป่วย
 ไม่สบาย ก็จะมีสวดโพชฌงคปริตร ซึ่งเป็นทั้งโอสถ เป็นทั้งมนต์ เมื่อมี
 ผู้หลักผู้ใหญ่ในบ้านเจ็บป่วย เป็นไข้หนัก ก็จะมีมนต์พระสงฆ์มาสวด
 โพชฌงคปริตรให้ฟัง หรือไม่ลูกหลานก็จะสวดโพชฌงคปริตรให้ฟัง
 แม้ในงานทำบุญอายุ พระสงฆ์ก็จะสวดปริตรบทนี้ เพื่อเป็นการ
 ค้ำครองป้องกัน ไม่ให้เกิดโรครภัยไข้เจ็บและให้มีอายุยืน ผู้ไม่ต้องการ
 เจ็บป่วยและปรารถนาความเป็นผู้มีอายุยืน โดยปราศจากโรครภัย
 ไข้เจ็บ จึงควรเจริญโพชฌงคปริตรแบบอย่างพุทธสาวก

โพชฌงคโศสะตีสังขาโต	ธัมมานัง วิจะโย ตะธา
วิริยัมปีติปัสสัทธิ-	โพชฌงคา จะตะธาปะเร
สะมาธูปะกขะโพชฌงคา	สัตเตเต สัพพะทัสสินา
มุณินา สัมมะทักขาตา	ภาวิตา พะหุสิกะตา
สังวัตตันติ อะภิญญายะ	นิพพานายะ จะ โพธิยา
เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ	โสตถิ เต โหตุ สัพพะทา

เอกัสมิง สะมะเย นาโถ
คิลานะ ทุกขิตะ ทิสัวา
เต จะ ตัง อะภินันทิตัวา
เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ

เอกะทา รัมมะราชาปี
จุนทัตถะเรนนะ ตัญญูวะ
สัมโมทิตัวา จะ อาพาธา
เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ
ปะหีนา เต จะ อาพาธา
มัคคาหะตะกิเลสาวะ
เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ

โมคคัลลันัญญะ กัสสะปัง
โพชฌังคะ สัตตะ เทสะยิ
โรคา มุจจิงสุ ตังขะณ
โสตถิ เต โหตุ สัพพะทา
เคลัญญูนาภิปิโธ
ภะณาเปตฺวานะ สาทะรัง
ตัมहा วุฏฐาสิ ฐานะโส
โสตถิ เต โหตุ สัพพะทา
ติณณันนัมปิ มะเหลนัง
ปัตตานุปัตตติรัมมะตัง
โสตถิ เต โหตุ สัพพะทา

คำแปล

โพชฌงค์ ๗ ประการ คือ ๑. สติ ความระลึกได้ ๒. รัมม-
วิจยะ การเลือกเฟ้นพิจารณาธรรม ๓. วิริยะ ความเพียร ๔. ปีติ
ความอิ่มใจ ๕. ปัสสัทธิ ความสงบ ๖. สมาธิ ความตั้งใจมาก
๗. อุเบกขา ความวางเฉยเหล่านี้ เป็นธรรมที่พระมุนีเจ้า ผู้ทรงเห็น
ธรรมทั้งปวง ตรัสไว้ชอบแล้ว บุคคลอบรมฝึกฝนให้มากแล้ว
ย่อมเป็นไปเพื่อความรู้อย่าง เพื่อตรัสรู้ เพื่อพระนิพพาน ด้วยการกล่าว
คำสัจนี้ ขอความสวัสดิ์จงมีแก่ท่านทุกเมื่อ

สมัยหนึ่ง พระพุทธเจ้าทอดพระเนตรเห็นพระโมคคัลลานะ และพระกัสสปะอาพาธ ได้รับความลำบาก จึงทรงแสดงโพชฌงค์ ๗ ประการ ให้ท่านทั้งสองฟัง ท่านทั้งสองต่างชื่นชมยินดีพระธรรมเทศนานั้น แล้วกลับหายจากโรคทันที ด้วยการกล่าวคำสัตย์นี้ ขอความสวัสดีจงมีแก่ท่านทุกเมื่อ

ครั้งหนึ่ง องค์พระธรรมราชาเองทรงพระประชวร รับสั่งให้พระจุนทะเถระกล่าวโพชฌงค์ ๗ ประการ ถวายโดยเคารพ ทรงบันเทิงพระทัยแล้วทรงหายจากพระประชวรนั้น ด้วยคำสัตย์นี้ ขอความสวัสดีจงมีแก่ท่านทุกเมื่อ

แท้จริงแล้ว อาพาธเหล่านั้นของท่านผู้ทรงคุณอันยิ่งใหญ่ ทั้ง ๓ อันตรธานไป ไม่กลับเป็นอีก เหมือนออริยมรรคกำจัดกิเลส ลงราบแล้วไม่เกิดอีกเป็นธรรมดา ด้วยการกล่าวคำสัตย์นี้ ขอความสวัสดีจงมีแก่ท่านทุกเมื่อ ฯ

บทสักัถ์วา

บทที่น้อมนำคุณพระรัตนตรัยเพื่อให้เกิดเป็นธรรมโอสถ
ขจัดทุกข์โศกโรคภัย

สักัถ์วา พุทธระระตะนัง
หิตัง เทวะมะนุสสานัง
นัสสันตูปัททะวา สัพเพ

โอสธะถัง อุตตะมังวะรัง
พุททะเตเชนะ โสตถินา
ทุกขา วูปะสะเมนตุ เต

สักกัตถวา อัมมะระตะนัง
ปะริหาหุปะสะมะนัง

นัสสันตูปัททะวา สัพเพ

สักกัตถวา สังฆระตะนัง

อาหุเนยยัง ปาหุเนยยัง

นัสสันตูปัททะวา สัพเพ

โอสะถัง อุตตะมังวะรัง

อัมมะเตเชนะ โสตถินา

ภะยา วุปะสะเมนตุ เต

โอสะถัง อุตตะมังวะรัง

สังฆะเตเชนะ โสตถินา

โรคา วุปะสะเมนตุเต ฯ

คำแปล

เพราะทำความเคารพพระพุทธรัตตะนะ ซึ่งเป็นประหนึ่งโอสถอันประเสริฐเยี่ยมยอด เกื้อกูลแก่เทวดาและมนุษย์ทั้งหลาย ด้วยเดชแห่งพระพุทธรเจ้า ขอให้อันตรายทั้งหลายทั้งปวงจงพินาศไปสิ้น ขอให้ทุกข์ทั้งหลายของท่านจงสงบไปโดยดี

เพราะทำความเคารพพระธรรมรัตตะนะ ซึ่งเป็นประหนึ่งโอสถอันประเสริฐเยี่ยมยอด อันเป็นเครื่องระงับความเร่าร้อน ด้วยเดชแห่งพระธรรม ขอให้อันตรายทั้งหลายทั้งปวงจงพินาศไปสิ้น ขอให้ภัยทั้งหลายของท่านจงสงบไปโดยดี

เพราะทำความเคารพพระสังฆรัตตะนะ ซึ่งเป็นประหนึ่งโอสถอันประเสริฐเยี่ยมยอด ควรแก่สักการะที่เขานำมาบูชา ที่เขาเตรียมไว้ต้อนรับ ด้วยเดชแห่งพระสงฆ์ ขอให้อันตรายทั้งหลายทั้งปวงจงพินาศไปสิ้น ขอให้โรคทั้งหลายของท่านจงสงบไปโดยดี ฯ

บทนัตถิ เม

บทน้อมระลึกถึงคุณพระรัตนตรัย อ้าเป็นสัจวาจา เพื่อให้
เกิดชัยมงคล

นัตถิ เม สรรณังอัญญัง	พุทโธ เม สรรณัง ะรัง
เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ	โหตุ เต ชะยะมังคะลัง
นัตถิ เม สรรณังอัญญัง	ธัมโม เม สรรณัง ะรัง
เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ	โหตุ เต ชะยะมังคะลัง
นัตถิ เม สรรณังอัญญัง	สังโฆ เม สรรณัง ะรัง
เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ	โหตุ เต ชะยะมังคะลัง ฯ

คำแปล

ที่พึ่งอื่นของข้าพเจ้าไม่มี พระพุทธรเจ้าทรงเป็นที่พึ่งอัน
ประเสริฐของข้าพเจ้า ด้วยคำสัตย์นี้ ขอชัยมงคลจงมีแก่ท่าน

ที่พึ่งอื่นของข้าพเจ้าไม่มี พระธรรมเป็นที่พึ่งอันประเสริฐของ
ข้าพเจ้า ด้วยคำสัตย์นี้ ขอชัยมงคลจงมีแก่ท่าน

ที่พึ่งอื่นของข้าพเจ้าไม่มี พระสงฆ์เป็นที่พึ่งอันประเสริฐของ
ข้าพเจ้า ด้วยคำสัตย์นี้ ขอชัยมงคลจงมีแก่ท่าน ฯ

บทยังกิณฺจิ

บทที่นอบน้อมระลึกถึงคุณพระรัตนตรัยซึ่งเป็นรัตนะที่มี
พลาณภาพสูงสุดกว่ารัตนะทั้งมวลในโลก เพื่อให้เกิดความสวัสดี
มงคล

ยังกิณฺจิ รัตนังโลกะ	วิษชะติ วิวิธังปฺฤ
รัตนัง พุทธะสะมังนัตถิ	ตัสฺมา โสถถิ ภาวันตุ เต
ยังกิณฺจิ รัตนังโลกะ	วิษชะติ วิวิธังปฺฤ
รัตนัง ธัมมะสะมังนัตถิ	ตัสฺมา โสถถิ ภาวันตุ เต
ยังกิณฺจิ รัตนังโลกะ	วิษชะติ วิวิธังปฺฤ
รัตนังสังฆะสะมังนัตถิ	ตัสฺมา โสถถิ ภาวันตุ เตฯ

คำแปล

รัตนะอย่างใดอย่างหนึ่งมากมาย บรรดามีในโลก รัตนะนั้น
เสมอด้วยพระพุทเจ้าหามีไม่ เพราะเหตุนี้ ขอท่านจงประสบแต่
ความสุขสวัสดิ์

รัตนะอย่างใดอย่างหนึ่งมากมาย บรรดามีในโลก รัตนะนั้น
เสมอด้วยพระธรรมหามีไม่ เพราะเหตุนี้ ขอท่านจงประสบแต่
ความสุขสวัสดิ์

รัตน์ะอย่างใดอย่างหนึ่งมากมาย บรรดาผีในโลก รัตน์ะนั้น
เสมอด้วยพระสงฆ์เจ้าหาไม่มี เพราะเหตุนี้ ขอท่านจงมีแต่ความสุข
สวัสดิ์

บทรัตนัตถ์ปภาวากิยาจนคาถา

อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ	อุตตะมัง รัมมะมัชณะคา
มหาสังฆัง ปะโพเธติ	อิจเจตัง ระตะนัตตะยัง
พุทโธ รัมโม สังโฆ จาติ	นานา โหนตัมปิ วัตถุโต
อัญญะมัญญาวิโยคา วะ	เอกีกุตัมปะนัตตะโต
พุทโธ รัมมัสสะ โพเธตา	รัมโม สังฆะนะ ธารีโต
สังโฆ จะ สาวะโก พุทธัสสะ	อิจเจกาพัทธะเมวิทัง
วิสุทัง อุตตะมัง เสฏฐัง	โลกัสมิง ระตะนัตตะยัง
สังวัตตะติ ปะสันนัง	อัตตะโน สุทธิกามินัง
สัมมาปะฏิปัชขันตัง	ปะระมาเย วิสุทธิยา ฯ
วิสุทธิ สัพพะเกลเสหิ	โหติ ทุกเขหิ นิพพุติ
นิพพานัง ปะระมัง สุญญัง	นิพพานัง ปะระมัง สุขัง
เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ	สุวัตถิ โหตุ สัพพะทา ฯ
ระตะนัตตะยานุภาเวนะ	ระตะนัตตะยะเตชะสา

อุปัชฌายันตะรายา จะ
มา กะทาจิ สัมมุสิงสุ
อาโรคิยะสุขัญญะ
ตัพพัตถุญญะ สัมปัตโต
ภะวันตุ สัมปะวัตตันตุ
เต จะ รัฏฐัญญะ รักขันตุ
สยามานัง รัฏฐะปาสิหิ
สิทธิมะตถุ สิทธิมะตถุ
เอตัสสิมิง ระตะนัตตะยัสสิมิง

อุปะสัคคา จะ สัพพะโส
รัฏฐัง สยามานะเมวิทัง
ตะโต ทีฆายูตาปิ จะ
สุขัง สัพพัตถะ โสตถิ จะ
สยามานัง รัฏฐะปาสินัง
สยามะรัฏฐิกะเทวะตา
ธัมمامิเสหิ ปุชิตา
สิทธิมะตถุ อิทัง ณะลัง
สัมปะสาทะนะเจตะโส ฯ

คำแปล

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าเป็นพระอรหันต์ ได้บรรลุธรรมอัน
อุดม ยิ่งสงฆ์หมู่ใหญ่ให้ตรัสรู้แล้ว หมวดสามแห่งรัตนะนั้นอย่างนี้
แม้เป็นต่างกันโดยวัตถุว่า พุทโธ ธัมโม สังฆो ดังนี้ แต่เป็นอย่าง
เดียวกันโดยเนื้อความ เพราะไม่พรากรากจากกันและกันได้ พระพุทธเจ้า
เป็นผู้ตรัสรู้พระธรรม พระธรรมอันพระสงฆ์ทรงจำไว้ พระสงฆ์
ก็เป็นสาวกของพระพุทธเจ้า พระรัตนตรัยเนื่องเป็นอันเดียวกัน
อย่างนี้นั่นเทียว

พระรัตนตรัยนี้ เป็นของหมดจดอุดมประเสริฐในโลก ย่อม
เป็นไปพร้อมเพื่อความหมดจดอย่างยิ่ง แก่สัตว์ทั้งหลายผู้เลื่อมใสแล้ว
ผู้ใคร่ซึ่งความหมดจดแก่ตนผู้ปฏิบัติอยู่โดยชอบ ความหมดจดจาก

สรรพกิเลสทั้งหลาย ย่อมเป็นความดับจากทุกข์ทั้งหลาย ความดับ
เป็นธรรมสูญอย่างยิ่ง ความดับเป็นสุขอย่างยิ่ง ด้วยความกล่าวคำ
สัตย์นี้ ขอความสวัสดิจึงมีในกาลทั้งปวง

ด้วยอานุภาพแห่งพระรัตนตรัย ด้วยเดชแห่งพระรัตนตรัย
อุปัทวะและอันตรายทั้งหลายด้วย ความขัดข้องทั้งหลายด้วย อย่าได้
พ้องพานสยามรัฐนี้ ในกาลไหน ๆ เลย สุขเกิดแต่ความเป็นคนไม่มี
โรคด้วยนั้นเทียว แต่นั้น แม้ความเป็นผู้มีอายุยืนด้วย ความสมบูรณ์
แห่งวัตถุทั้งหลายเหล่านั้นด้วย ความสุขสวัสดิในเหตุทั้งหลาย
ทั้งปวงด้วย จึงมี จึงเป็นไปพร้อม แก่พวงรัฐบาลสยามทั้งหลาย
ขอเหล่าเทพาผู้ดำรงอยู่ในสยามรัฐ อันพวงรัฐบาลสยามบูชาแล้ว
ด้วยธรรมพลี และอามิสพลีทั้งหลาย จึงรักษาซึ่งพวงรัฐบาลสยาม
นั้นด้วย ซึ่งแว่นแคว้นด้วย ขอผลแห่งจิต อันเลื่อมใสใน
พระรัตนตรัยนี้ จงเป็นผลสำเร็จ จงเป็นผลสำเร็จ จงเป็นผลสำเร็จ
เทอญ

บทสุขาภิยาจนคาถา

สุขาภิยาจนคาถา เป็นคาถาที่สมเด็จพระพุทธโฆษาจารย์
(ฉิม) วัดโมลีโลกยาราม แต่งขึ้น โดยอังกานุภาพพระปริตรที่ได้
สวดสาธยายแล้วนั้น เพื่อให้เกิดความสุขสิริสวัสดิ์ในราชตระกูล
ขอให้เทพยดาทั้งมวลคุ้มครองรักษา ให้ฝนตกต้องตามฤดูกาล
เกิดความผาสุกร่มเย็นแก่อาณาประชาราษฎร์ทั้งมวล

ยัง ยัง เทวะมนุสสถานัง
ตัสสะ ตัสसानุภาเวนนะ
เย เย อารักขะกา เทวา
อิมิณา รัมมะทานะนะ
สะทา ภัทธานิ ปัสสันตุ
อัปปะมัตตา จะ อัมहेสุ
ยัญจะ โน ภาสสะมาเนหิ
ตันโน เทวานุโมทนต์
เย วา ชะลาพุชฌณะชา
อะเวรา โหนตุ สัพเพ เต
ปัสสันตุ อะนะวัชชานิ
จિรัง ติฏฐันตุ โลกัสสัม
ทสเสนตัง โสตะวันตุนัง
ยวาระ พุทโธติ นามัมปิ
สัมมาเทสิตะรัมมัสสะ
ปะสันนา โหนตุ สัพเพปิ
สัมมา ธารัง ปะเวจฉันโต
วุขทมิภาวายะ สัตตานั้น
มาตา ปิตา จะ อัตระชัง
เอวัง รัมเมนะ ราชาโน

มังคะลัตถายะ ภาสิตัง
โหตุ ราชะกุละ สุขัง
ตัตถะ ตัตถาธิวาสิโน
สัพเพ อัมเหติ ปุชิตา
สุชิตา โหนตุ นิพพะยา
สัพเพ รักขันตุ โน สะทา
กุสะลัง ปะสุตัง พะหุง
จิรัง ติฏฐันตุ สาตะตัง
สังเสทะโชปะปาติกา
อะนีมา นิรุปัททะวา
มา จะ สาวัชชะมาคะมา
สัมมาสัมพุททะสาสะนัง
มัคคัง สัตตะวิสุทเธยา
โลกะเชฏฐัสสะ สัตถุโน
ปะวัตตะติ มะเหลสิโน
ปาณิโน พุททะสาสะเน
กาเล เทโว ปะวัสสะตุ
สะมิทังเเนตุ เมทะนิง
นิจัจจ รักขันติ ปุตตะกั
ปะชัง รักขันตุ สัพพะทาฯ

คำแปล

พระปริตรใด ๆ อันเราสวดแล้ว เพื่อประโยชน์แก่มงคลแห่งเทพดาและมนุษย์ทั้งหลาย ด้วยอำนาจแห่งพระปริตรนั้น ๆ ขอความสุขจงมีในราชสกุล เทพเจ้าทั้งหลายใด ๆ ผู้รักษาเอื้อเพื่อผู้สิงสถิตอยู่ในสถานที่นั้น ๆ ทั้งหมด อันเราบูชาแล้วด้วยธรรมทานนี้ เทพเจ้าทั้งหลายนั้น ๆ จงเห็นสิ่งอันเจริญทั้งหลายทุกเมื่อ จงเป็นผู้ถึงซึ่งความสุข ปราศจากภัยทุกเมื่อ อนึ่งเหล่าเทพเจ้าทั้งสิ้น จงอย่าประมาทแล้วในเรา รักษาเราทุกเมื่อ อนึ่ง กุศลอันใดมากอันเราภาษิตอยู่ ขวนขวายแล้ว เทพเจ้าทั้งหลายจงอนุโมทนากุศลอันนั้นของเรา จงดำรงอยู่ติดต่อกันสืบกาลนาน

อนึ่ง สัตว์ทั้งหลายใด ที่เป็นขลาพุชะ กำเนิดในครรภ์มารดา และที่เป็นโอปปาติกะกำเนิดลอยขึ้น ขอสรรพสัตว์ทั้งหลายนั้นจงเป็นผู้ไม่มีเวร ไม่มีทุกข์ ไม่มีอุปัทมาวชะ เห็นกรรมทั้งหลาย อันหาโทษมิได้ อนึ่งกรรมอันมีโทษ อย่ามาพ้องพานสัตว์เหล่านี้ ขอคำสั่งสอนของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า อันแสดงมรรคาแก่สัตว์ผู้มีโสตวิญญาณธาตุ เพื่อความหมดจดแก่สัตว์ จงดำรงอยู่ในโลกสืบกาลนาน แม้พระนามว่าพุทธโธ ดังนี้ ของพระศาสดาผู้ทรงเป็นผู้ประเสริฐในโลก ผู้ทรงมีธรรมอันแสดงแล้วโดยชอบ ผู้แสวงหาซึ่งคุณอันใหญ่ ยังเป็นไปอยู่เพียงใด และสรรพสัตว์ทั้งหลายจงเป็นผู้เลื่อมใสแล้วในพระพุทธศาสนา ฝนจงเพิ่มให้อุทกธารตกต้องในกาลโดยชอบ จงนำไปซึ่งเมหนิดลให้สำเร็จประโยชน์ เพื่ออันบังเกิดความเจริญแก่สัตว์ทั้งหลาย มารดาและบิดาย่อมถนอมบุตรน้อย

อันบังเกิดในตนเป็นมิตรฉันใด พระราชาทั้งหลายจงทรงรักษา
ประชาราษฎร์โดยชอบ ในกาลทั้งปวงฉันนั้น ๆ

บทเหวดอายุโยชนคาคา

เหวดอายุโยชนคาคา เป็นคาส่งเหวดฯ ใช้อัญเชิญเหวดฯ
กลับวิมาน เมื่อใดที่จะเจริญพระปริตรได้มีการชุมนุมเหวดฯ หรือ
อัญเชิญเหวดฯ มาเพื่อฟังการเจริญพระปริตร ซึ่งถือว่าเป็นการแบ่ง
ส่วนบุญไปให้สรรพสัตว์ทุกจำพวก ทุกหมู่เหล่า แม้กระทั่งเหวดฯ ซึ่ง
มองไม่เห็นตัวก็แผ่เมตตาจิตไปถึง เนื้อความในตอนแรกของคาคานี้
เริ่มต้นด้วยการแผ่เมตตาจิตไปในหมู่สัตว์ทั้งหลาย ให้พ้นจากทุกข์
โศกโรคภัย จากนั้นได้กล่าวเชิญเหวดฯ ให้อนุโมทนาบุญกุศลที่บำเพ็ญ
มา ซึ่งก็รวมถึงบุญอันเกิดจากการเจริญพระปริตร เพื่อเหวดฯ จะได้
อาานิสงส์แห่งบุญนั้นด้วย ต่อจากนั้นก็เป็นการแนะนำเหวดฯ ให้เกิด
ศรัทธาในการให้ทาน รักษาศีลบำเพ็ญภาวนา แล้วเชิญให้เหวดฯ กลับ
ต่อจากนั้นก็ขออนุญาตแห่งพระพุทธเจ้า พระปัจเจกพุทธเจ้า และ
พระอรหันต์ทั้งหลายให้คุ้มครองรักษา

ทุกข์ปัดตางจะ นิททุกขา	ภะยัปัดตางจะ นิพภะยา
โสภักปัดตางจะ นิสโสภาก	โหนตุ สัพเพปิ ปาณิน
เอตตาวะตางจะ อัมเหหิ	สัมภะตัง ปุญญะสัมปะทัง
สัพเพ เทวานุโมทันตุ	สัพพะสัมปัตติลิทธิยา

ทานัง ทะทันตุ สัทธายะ	สีลัง รักขันตุ สัพพะทา
ภาวนาภีระตา โหนตุ	คัจฉันตุ เทวะตาคะตา ฯ
สัพเพ พุทธาพะลัปปัตตา	ปัจเจกานัญจะ ยัง พะลัง
อะระหันตานัญจะ เตชนะ	รักขัง พันธามิสัพพะโส ฯ

คำแปล

ขอสัตว์ทั้งหลายที่ประสบทุกข์ จงเป็นผู้ปราศจากทุกข์
ที่ประสบภัยจงปราศจากภัย ที่ประสบความเศร้าโศก จงสร้างโชค

ขอเหล่าเทวดาทั้งปวงจงอนุโมทนาบุญสมบัติ ที่ข้าพเจ้า
ทั้งหลายสร้างสมมาแล้วนี้ ความสำเร็จแห่งสมบัติทั้งปวง

ขอเทวดาทั้งหลายจงให้ทาน รักษาศีล บำเพ็ญภาวนาด้วย
ศรัทธาทุกเมื่อ ขอเชิญเทวดาที่มาชุมนุมกลับไปเถิด พระพุทธเจ้าทั้ง
ปวงล้วนทรงมีพลังกำลัง ด้วยเดชแห่งกำลังของพระปัจเจกพุทธเจ้า
ทั้งหลาย และด้วยเดชแห่งกำลังของพระอรหันต์ทั้งหลาย ข้าพเจ้าขอ
น้อมนำเดชทั้งปวงนั้น มาเป็นเครื่องคุ้มครองรักษา

บทคาถาไล่โควิด

ระตนะรัตตะยานุภาเวนนะ	สัพพะเทวานะ เตชะสา
อุปปันโน โควิโต โรโค	สยามะรัฐฐะ วินัสสะตุ
ราชาปัญญานุภาเวนนะ	ทะสะปาระมิตาหิ จะ
อาโรคิยะสัชฌญะจะ	สะทา โสตถิ ภาวันตุเต

คำแปล

ด้วยอำนาจของพระรัตนตรัย
ด้วยเดชของทวยเทพทั้งหลาย
โรคโควิดที่เกิดขึ้นจงวินาศไปจากสยามรัฐ
ด้วยบุญบารมีของพระราชาและอำนาจทศบารมี
ขอให้ทุกท่านจงไม่มีโรค
มีความสุขตลอดกาลนานเทอญ

บทปัจฉิมคาถา

โหด สัพพัง สุมังคะลัง รักขันตุ สัพพะเทวดา
สัพพะพุทธานุภาเวนะ โสตถิ โหนตุ นิรันตะรัง

โหด สัพพัง สุมังคะลัง รักขันตุ สัพพะเทวดา
สัพพะธัมมานุภาเวนะ โสตถิ โหนตุ นิรันตะรัง

โหด สัพพัง สุมังคะลัง รักขันตุ สัพพะเทวดา
สัพพะสังฆานุภาเวนะ โสตถิ โหนตุ นิรันตะรัง

คำแปล

ขอศุภมงคลทั้งสิ้นจงมี ขอเทวดาทั้งปวงจงรักษา
ด้วยอานุภาพแห่งพระพุทเจ้าทั้งปวง
ขอความสวัสดิ์ทั้งหลายจงมีตลอดนิรันดร์ เทอญ

ขอศุภมงคลทั้งสิ้นจงมี ขอเทวดาทั้งปวงจงรักษา
ด้วยอานุภาพแห่งพระธรรมทั้งปวง
ขอความสวัสดิ์ทั้งหลายจงมีตลอดนิรันดร์ เทอญ

ขอศุภมงคลทั้งสิ้นจงมี ขอเทวดาทั้งปวงจงรักษา
ด้วยอานุภาพแห่งพระสงฆ์ทั้งปวง
ขอความสวัสดิ์ทั้งหลายจงมีตลอดนิรันดร์ เทอญ

เว็บไซต์มหาเถรสมาคม
สืบค้นมติมหาเถรสมาคม
<http://mahathera.onab.go.th>

ดาวน์โหลดไฟล์หนังสือ
บทเจริญพระพุทธมนต์
เพื่อความเป็นสิริมงคล

สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ